Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 445
Vineri 1 august 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Să se pună capăt agresiunii imperialiste din Orientul Arab!

Tot sprijinul și simpatia noastră cauzei popoarelor din Liban și Iordania

Cînd m-am născut eu tunurile bubuiau. Era în plin război. In casa noastră din satul Făcău, niciodată nu aveam îndeajuns pîine și mămăligă. Părinții și frații mei mai mari trebuiau să muncească cu ziua pe la chiaburi.

Acele vremuri însă au apus pentru totdeauna. Prin grija statului democrat-popular, viața noastră s-a îmbunătățit mult. Eu am putut urma școala de tractoriști de la Giurgiu, iar azi sînt printre fruntașii S.M.T.-ului Gorneni. Cîștig cu regularitate peste 1.100 de lei pe lună. Sînt bine îmbrăcat, am de toate.

Am aflat însă că zeci de mii de tineri ca mine din țările cotropite azi de americani și englezi, abia au cu ce să-și astîmpere foamea, umblă în zdrențe. Bogățiile țărilor lor se află în mîinile imperialiștilor americani și englezi, care caută să înăbușe lupta dreaptă pentru libertate și independență a popoarelor din Liban și din celelalte țări ale Orientului Apropiat și Mijlociu. In felul acesta ei amenință pacea lumii.

Impotriva acestor acțiuni mîrșave ne ridicăm glasul de protest și noi, mecanizatorii de la S.M.T.-Gorneni. Alături de oamenii cinstiți din lumea întreagă cerem cu hotărîre încetarea agresiunii imperialiștilor americani și englezi. Cauza popoarelor din Liban și Iordania este o cauză dreaptă și ea se bucură de tot sprijinul și simpatia noastră.

DUMITRU CONSTANTIN
tractorist în brigada a 5-a de la S.M.T.-Gorneni, regiunea București

Unite, popoarele vor izbuti să oprească mîna agresorilor

Pînă mai acum vreo 3 săptămîni colectiviștii cu care mă întîlneam dimineața mă întrebau:

— Ce se mai aude; cum va fi vremea?

Dacă aflau că nu-i rost să plouă plecau îngîndurați. Un timp n-a plouat, dar noi nu ne-am dat bătuți. Prășeam și iar prășeam. Prășind de multe ori am învins uscătura. Porumbul nostru e verde și mare. Consătenii noștri, văd și se minunează:

— Cum de ați putut să-l munciți atît de bine? ne întreabă ei.

— Cum? Foarte simplu. Am fost uniți, le răspundem noi.

De vreo 3 săptămîni colectiviștii nu mă mai întreabă ce se aude cu vremea. Vitregia vremii a fost învinsă de munca noastră unită. Alte gînduri îi frămîntă pe colectiviști acum. Dimineața, înainte de a ne răspîndi pe ogoare, seara, după ce ne întoarcem de la muncă, citim ziarele și ne întrebăm. Pînă unde vor împinge imperialiștii americani și englezi agresiunea lor murdară împotriva popoarelor arabe? Vor asculta imperialiștii de glasul rațiunii, de învățămintele bogate ale istoriei, de avertismentele hotărîte ale întregii omeniri sau vor continua să calce în picioare dorința sfîntă a popoarelor ce vor să fie libere?

Uniți, noi colectiviștii din Stancea am învins vitregia naturii. Așa că știm cît de puternică e unirea. Avem, de aceea, convingerea că, unite, popoarele vor reuși să oprească la timp mîna agresorilor imperialiști care pentru a-și umple noi saci cu aur nu pregetă să transforme intervenția lor într-un groaznic măcel mondial.

VASILE P. SANDU
președintele G.A.C. din satul Stancea regiunea București

Treierișul să fie grabnic terminat iar arăturile de vară intensificate!

LA ARIE

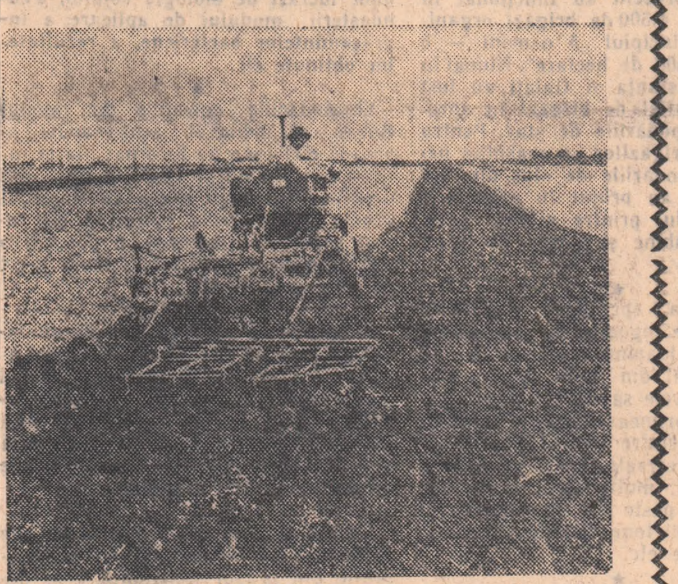

Colectiviștii din comuna Blînzi, raionul Tecuci, au îngrijit cu atenție culturile de păioase. Acum ei treieră grîul, pînă în prezent media obținută la hectar fiind de 1.650 kg. Datorită bunei organizări a muncii, îngrijirii tractorului și batozei și evitării timpilor morți, batozarul Tudose Nistor treieră zilnic 20.000 kg. de grîu.

In fotografie: un aspect din timpul treierișului.

Foto: A. CONSTANTINESCU

PENTRU BELȘUGUL RECOLTEI VIITOARE

In aceste zile pe ogoarele stațiunii I.C.A.R. Brînceni, raionul Alexandria, se execută arături de vară, menite a asigura belșugul recoltei viitoare.

In fotografie: tractoristul Zîrnea Ștefan la lucru.

Foto: AGERPRES

Fac arături de vară

Pe terenurile gospodăriei agricole de stat Drăgănești, raionul Cricov, unde recoltatul păioaselor s-a terminat, muncitorii au trecut intens la efectuarea arăturilor de vară. In cîteva zile, mecanizatorii acestei gospodării au reușit să execute arături pe o suprafață de 50 de ha. Fruntașă pe gospodărie la aceste lucrări se află secția Cornurile de Jos.

Mecanizatorii acestei gospodării și-au luat angajamentul ca în decurs de 12 zile lucrătoare, să termine arăturile de vară pe toată suprafața recoltată cu păioase.

Lucrări în vii

In aceste zile în podgoriile gospodăriei agricole de stat Cotești din regiunea Galați, se lucrează cu multă hărnicie la îngrijirea viței de vie pe cele 710 ha. Acum se execută stropitul al IV-lea și se continuă legatul și prășitul al III-lea. Aceste lucrări s-au executat pe o suprafață de circa 600 de ha. In frunte se găsește brigada XIII-a condusă de Constantin Boboacă, decorat cu Medalia Muncii, care a realizat la timp toate lucrările în vie pe cele 110 ha ce le are în primire. Peste cîteva zile, în gospodărie va începe cîrnitul și marcotajul.

Tineretul sprijină muncile de vară

In zilele de 26 și 27 iulie, peste 61.000 de tineri din întreprinderile și instituțiile orășenești din 14 regiuni ale țării au ieșit pe ogoare pentru a contribui și ei la strîngerea recoltei acestui an. Pentru felul cum au muncit în această acțiune patriotică, merită a fi evidențiați tinerii din regiunile Constanța, Iași, Cluj, Stalin și altele, care au cules spice și au transportat la bazele de recepție zeci de vagoane de cereale. De pildă, tinerii din regiunea Constanța au transportat la bazele de recepție peste 21 vagoane de grîu; în regiunea Iași au fost secerate peste 90 ha cu grîu pe terenurile unde nu se putea lucra cu combinele și secerătorile-legători.

Aceste realizări obținute de tineretul muncitor de la orașe, sînt o dovadă de alianță strînsă între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare din țara noastră.

Din datele centralizate la Ministerului Agriculturii și Silviculturii rezultă că în întreaga țară s-a treierat peste 55 la sută din recolta de grîu și secară. Secerișul grîului fiind terminat în aproape toate regiunile, există condiții pentru grăbirea și terminarea în scurt timp a treierișului. In acest scop este necesar să se asigure funcționarea garniturilor de treier fără întrerupere și cu întreaga lor capacitate de lucru, prin grăbirea transportului cerealelor la arii, organizarea mai bună a cetelor de treier, extinderea numărului de arii electrificate etc.

In vederea asigurării unei recolte îmbelșugate în anul viitor este necesar să fie grăbite și pregătirile pentru însămînțările de toamnă. In primul rînd trebuie mobilizate toate forțele și mijloacele existente la executarea arăturilor de vară.

Orice zi de întîrziere la arături este deosebit de păgubitoare. De aceea, se impune ca în vederea grăbirii arăturilor să fie folosite din plin toate tractoarele disponibile, organizîndu-se la cît mai multe unități schimburile de noapte și schimburile prelungite pe tractor. In unitățile agricole cooperatiste și gospodăriile individuale trebuie folosite la arături, pe lîngă mijloacele S.M.T., toate atelajele proprii.

ROADELE MUNCII UNITE

● Zilele trecute, 11 gospodării colective și 22 întovărășiri agricole din raionul Focșani, regiunea Galați, au terminat treierișul grîului. Producția medie obținută de către gospodăriile colective este de 1.320 kg. grîu la hectar, cea obținută de întovărășiri de 1.190 kg. la hectar, în timp ce țăranii muncitori individuali au obținut în medie 900 kg. grîu la hectar.

★

● Membrii întovărășirii „Tudor Vladimirescu" din Păunești, regiunea Bacău, au obținut în medie 1.600 kg. grîu la hectar, iar țăranii muncitori cu gospodării individuale din această comună au obținut cu 600 kg. grîu mai puțin la hectar decît colectiviștii.

★

● In întovărășirea „Progresul" din satul Gheorghe Doja, raionul Roman, orzul a dat în vara aceasta o producție de 3.120 kg. la hectar, iar pe pămînturile muncite individual de țăranii muncitori din acest sat, a dat numai 952 kg. la hectar.

★

● Gospodăria colectivă „Olga Bancic" din satul Tocileni, raionul Botoșani, a obținut aproape 2.000 kg. grîu la hectar. Țăranii individuali din sat au obținut în medie 1.200 kg. grîu la ha.

Pentru fondul central al statului

Gospodăriile agricole de stat sînt în frunte

In aceste zile pe întreg cuprinsul țării, oamenii muncii de pe ogoare dau zor cu terminarea secerișului și treierișului. Mult interes se dă și livrărilor de cereale către stat. Astfel, la bazele de recepționare din întreaga țară continuă să sosească zilnic importante cantități de cereale din noua recoltă. Numai gospodăriile agricole de stat au livrat pînă zilele acestea peste 300.000 de tone de grîu și secară. In frunte se situează gospodăriile agricole de stat din regiunile Galați și Constanța, care au predat întreaga cantitate de grîu și secară planificată. Numeroase gospodării de stat din unele trusturi ca, de pildă, cele din regiunea Constanța, au dat statului pînă deunăzi cu peste 6.000 tone mai mult grîu și secară decît anul trecut, iar cele din regiunea Galați cu aproape 4.000 de tone.

Odată cu intensificarea treierișului, la bazele de recepționare sosesc zilnic cantități din ce în ce mai mari și din cerealele contractate. Astfel, în numai o săptămînă au fost predate direct de pe arii o însemnată cantitate de grîu și secară. Unitățile cooperatist-socialiste din regiunile București, Craiova, Pitești și altele au predat, în baza contractelor încheiate, cele mai mari cantități de cereale din noua recoltă.

—o—

Obligațiile contractuale sînt duse la îndeplinire

In regiunea Galați există multă preocupare din partea colectiviștilor, întovărășiților și țăranilor muncitori pentru transportarea la bazele de recepționare a tuturor cerealelor ce se cuvin statului în baza contractelor încheiate, munci S.M.T., uium etc. Astfel, la toate bazele de recepție din raioanele Filimon Sîrbu, Brăila etc., zilnic sosesc sute de căruțe și autocamioane încărcate cu cereale din noua recoltă. Lucrătorii bazelor abia mai pridideșc cu recepționarea boabelor de grîu și secară pe care le aduc contractanții.

In fruntea acestei acțiuni se situează colectiviștii și întovărășiții din raionul Filimon Sîrbu. Și în raionul Brăila predarea cerealelor contractate se desfășoară cu mult succes. La sfîrșitul săptămînii trecute, multe gospodării colective din acest raion au raportat că și-au achitat în întregime obligațiile contractuale.

Pregătirea terenului nu trebuie neglijată

Regiunea București este printre regiunile fruntașe în ceea ce privește treierișul păioaselor. Nu același lucru se poate spune însă despre arăturile de vară, care s-au executat într-un procent de abia 25 la sută din suprafața planificată a fi însămînțată în toamna aceasta. Printre raioanele rămase în urmă pot fi citate Turnu Măgurele, Urziceni, Lehliu, Olteni și altele.

Este știut că una dintre cele mai importante lucrări ce se cer a fi executate o dată cu treierișul este arătura de vară. Prin executarea acestei lucrări la timp și în bune condiții se asigură menținerea apei în sol și se crează posibilitatea însămînțării în epoca optimă a păioaselor de toamnă, punîndu-se astfel o temelie puternică pentru recolta anului viitor. Experiența anului acesta a dovedit că acolo unde s-a însămînțat de vreme și într-un teren bine pregătit rezultatele au fost dintre cele mai bune. Iată de ce oamenii muncii de pe ogoarele regiunii București trebuie să depună toate eforturile pentru a grăbi și termina cît mai repede arăturile de vară.

—o—

In vizită pe tarlaua unde lucrează combinele

La gospodăria de stat Dagîța, raionul Negrești, regiunea Iași, se muncește de zor pentru strîngerea la timp și fără pierderi a recoltei.

Cele 3 combine ale gospodăriei lucrează sub îndrumarea tov. C. Damaschin, care este și secretarul organizației de bază P.M.R. Pînă în prezent, după ce a reținut sămînța de care va avea nevoie la iarnă, gospodăria a trimis la baza de recepție Băcești 12.493 kg. grîu.

Demn de subliniat e faptul că zilele trecute, în timp ce combinele lucrau pe întinsele tarlale cu grîu ale gospodăriei, ele au fost vizitate de peste 500 de țărani muncitori din cele 9 întovărășiri agricole din comuna Dagîța, care și-au exprimat dorința ca în anul viitor, să recolteze și ei lanurile cu astfel de mașini.

IOAN TRIFAN
corespondent

Au obținut chitanța nr. 1

Cu cele 15 combine ale gospodăriei agricole de stat Secueni din raionul Roman, au fost recoltate în numai trei zile, 300 de ha de grîu. Producția medie obținută la hectar este de 2.500 kg. Paralel cu recoltarea păioaselor, muncitorii gospodăriei de stat au și început predările la bazele de recepție. Pînă acum cîteva zile ei au predat 120 tone de grîu. Muncitorii de la secția Trifești au obținut chitanța nr. 1 pe raion.

In raionul GAEȘTI TREIERIȘUL este rămas în urmă

In raionul Găești, din regiunea Pitești, secerișul s-a terminat încă de la 14 iulie. In unitățile unde munca a fost temeinic organizată, iar batozele folosite cu maximum de randament, rezultate bune s-au obținut și la treieriș. Așa stau lucrurile la cele 20 gospodării colective și 81 întovărășiri existente în raion, precum și în comunele Ionești, Puțul cu Salcie, Sperieteni și Crînguri, unde treierișul a fost terminat.

Din păcate însă, nu același lucru se poate spune și despre celelalte comune din cuprinsul raionului Găești. Tărăgănarea treierișului în aceste comune a făcut ca pînă zilele trecute, pe întreg raionul, recolta de grîu, secară, orz și ovăz să fie treierată în proporție de numai 53,2 la sută.

Principala cauză a rămînerii în urmă a treierișului în raionul Găești o constituie slaba organizare a muncii și în primul rînd, a cetelor. Uneori garniturile de treier nu lucrează ore întregi, mai ales dimineața, deoarece membrii cetelor vin cu întîrziere la lucru. Pe de altă parte datorită numărului prea mic de oameni ce alcătuiesc cetele, alimentarea batozelor se face numai pe o parte și astfel garniturile de treier nu sînt folosite din plin în orele de lucru. Mult timp se pierde pe arii cu transportul snopilor la batoze, dar mai ales cu „scuturatul" batozelor după fiecare cetățean care termină de treierat. In aceste condiții, este lesne de înțeles de ce nu se îndeplinesc normele zilnice la treierat, de ce viteza zilnică de lucru planificată pe raion nu a fost pînă acum atinsă.

O altă cauză care face ca în raionul Găești treierișul să se desfășoare într-un ritm necorespunzător o constituie și faptul că unele garnituri de treier se defectează deseori. In comuna Fierbinți, de pildă, săptămîna trecută, nu s-a treierat nimic timp de 2 zile din cauza defectării tractorului.

In această comună treierișul se desfășoară cu încetineală și datorită faptului că președintele sfatului popular comunal, Marin Ion și tehnicianul agricol Stroe Vasile, dau dovadă de o totală lipsă de preocupare față de problema treierișului.

Lipsă de preocupare față de importanta problemă a grăbirii treierișului cu toate forțele manifestă și tehniciana Maria Ionescu din comuna Mătăsaru, președintele Pană Vasile din comuna Petrești etc.

Toate aceste lipsuri fac ca o însemnată parte din recolta de grîne să se piardă după ce a fost secerată. De aceea este necesar să se pună grabnic capăt lipsurilor existente în raionul Găești; trebuie luate măsuri concrete în vederea realizării vitezei zilnice de lucru planificate.

I. LEȘANU

—o—

Pe terminate cu treierișul

Intensificînd în ultimele zile ritmul treierișului, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Craiova au reușit să treiere pînă în prezent aproape 90 la sută din recolta de păioase a anului 1958. In toate gospodăriile agricole de stat, în multe raioane printre care Calafat, Segarcea, Plenița și Băilești, precum și într-un mare număr de unități agricole cooperatiste și comune (164 gospodării agricole colective, 1.172 întovărășiri agricole și 177 comune) această lucrare a fost de acum terminată.

LA G. A. S. STILPU ritmul arăturilor trebuie intensificat

In anul acesta gospodăria agricolă de stat Stîlpu din raionul Buzău, a cultivat cu păioase o suprafață de 1.065 ha. Folosind întreaga capacitate de lucru a celor 16 combine, gospodăria a izbutit ca în numai 12 zile să termine de recoltat întreaga suprafață cu grîu, orz și secară, dînd apoi ajutor la treieriș unităților agricole cooperatiste din împrejurimi.

Dacă în ceea ce privește recoltatul gospodăria a obținut rezultate frumoase nu tot așa stau lucrurile cînd e vorba de pregătirea terenului pentru însămînțările de toamnă. Aici treaba se desfășoară foarte anevoios. Cu toate că executarea arăturilor a fost începută imediat după recoltat (5—6 iulie), pînă în seara zilei de 28 iulie se arase doar o suprafață de 214 ha.

Din ce cauză sînt rămase mult în urmă arăturile la gospodăria de stat Stîlpu? In primul rînd trebuie arătat că 4 dintre tractoare sînt defecte încă din perioada recoltării și ele nu au fost puse la punct nici pînă acum. Alte 3 tractoare sînt folosite în prezent pentru acționarea a două combine la recoltatul ovăzului și a unei batoze la treieratul trifoiului de sămînță, munci care fără îndoială se cer a fi făcute tot acum. Aici, trebuie subliniat că dacă ar fi existat o mai bună organizare, aceste 3 tractoare ar fi putut fi folosite pe timp de noapte la arat. De asemenea, o parte din celelalte 17 tractoare care rămîn numai pentru executarea arăturilor ar fi putut lucra și în timpul nopții.

La gospodăria agricolă de stat Stîlpu se întîmplă ca uneori tractoare în perfectă stare de funcționare să nu lucreze ore întregi. Așa de pildă în ziua de 28 iulie, tractorul K.D. cu numărul de fabricație 16.272 a stat toată ziua nefolosit, deoarece tractoristul Grosu Ion plecînd de sîmbătă seara acasă, nu s-a întors luni dimineața la lucru. Și acesta nu este singurul caz de indisciplină în muncă semnalat.

Avînd în vedere rămînerea în urmă în care se află gospodăria agricolă de stat Stîlpu în privința executării arăturilor de vară, este cazul ca tovarășii din conducerea gospodăriei (director Ion Băran, inginer șef Temistocle Stănescu) să dea dovadă de mai mult spirit de organizare. In această unitate există posibilitatea ca o parte din tractoare să fie folosite la arat și în timpul nopții. Cu puțină preocupare din partea conducerii gospodăriei, această posibilitate poate și trebuie să devină o realitate. Totodată este necesar ca tractoarele defecte să fie grabnic reparate, iar întregul utilaj să fie folosit la arat cu întreaga lui capacitate de lucru.

V. POMPILIU

U.M.A.S.

Privesc o cifră scrisă cu roșu pe un fond argintiu. Alături, patru inițiale devenite acum bine cunoscute pe ogoarele țării noastre: „U.M.A.S." — Uzinele de mașini agricole „Semănătoarea". Cifra este scrisă pe încă una din combinele care vor fi încărcate de aci, de pe rampa uzinei, într-unul din vagoanele de marfă, care o va duce în cine știe ce colț îndepărtat de regiune. Pășesc pe alei. Nu mai sînt arhipline cu mașini ca la începutul lunii iunie. „Grosul — adică cele 3.000 de combine necesare agriculturii noastre în campania de recoltare din acest an, — a luat drumul holdelor. Ultima din acest lot uriaș de mașini a plecat din uzină chiar cu șapte zile înainte de termenul fixat. Acum, desigur, seceră și treieră de zor la vreo gospodărie de stat sau la vreo colectivă. O clipă, caut să mi-o închipui înaintînd în lan: Combinerul privește din cînd în cînd în urmă și surîde mulțumit. Da, mașina merge ca ceasul. Se uită și înainte, peste apa aurie a tarlalei. E prînzul. Pînă acum a recoltat 3 ha. Pînă diseară, va mai recolta cel puțin încă trei. Da, bune mașini! Dacă ar fi lucrat cu secerătoare-legătoare, i-ar fi trebuit multe zile încă, pînă cînd snopii s-ar mai fi uscat la soare și ar fi fost aduși la batoză pentru treieriș. Pe cînd acum, iată, sacii se umplu cu grîu și lunecă pe topocran, unul după unul...

★

Pe constructorii combinei, i-am revăzut muncind cu aceeași îndîrjire, și la turnătorie, și la preparații, și la montaj, și la control. Lucrează și de data aceasta cu însuflețirea de care au dat dovadă atunci cînd și-au îndeplinit angajamentul înainte de începerea recoltării, de a trimite pe ogoare cele 3.000 de combine. Căci doară sînt în joc alte angajamente: „In cinstea zilei de „23 August" să depășească planul producției globale cu 9 la sută, pe cel al pieselor de schimb pentru mașini agricole cu 10 la sută, să livreze celorlalte întreprinderi constructoare de mașini agricole 30 de tone piese de fontă peste plan". Dar mai presus de toate să livreze agriculturii noastre încă 120 de combine.

Pentru aceasta, secțiile și sectoarele sînt în întrecere.

Duduie cuptoarele. Uruie strungurile. Scîrțîie macaralele. In orice hală intri, te întîmpină vuietul mașinilor-unelte. Muncitorii uzinei știu că trebuie să lupte nu numai pentru îndeplinirea sarcinilor cantitative, ci și

AL. RAICU

(Continuare în pag. 4-a)

Consfătuirea internațională a editurilor agricole din U. R. S. S. și țările de democrație populară din Europa

Aspect de la deschidere. (Citiți în pag. 2-a darea de seamă a lucrărilor Consfătuirii)

Consfătuirea internaţională a editurilor agricole din U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară din Europa

La Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" din Bucureşti, au început în ziua de 29 iulie, lucrările consfătuirii internaţionale a editurilor agricole din U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară din Europa. Organizarea acestei Consfătuiri constituia o urmare firească a hotărîrilor luate la conferinţele internaţionale de la Poznan, Leipzig şi Keszthely a editurilor agricole. La lucrări, în afară de reprezentanţii Editurii Agro-Silvice de Stat din ţara noastră, participă tovarăşii: Bocicariov Mihail Pavlovici, directorul Editurii Ministerului Agriculturii al U.R.S.S. şi Abramov Victor Alexandrovici, redactor şef al revistei „Producţia Colhoznică", Otto Lanyi, directorul Editurii Agricole de Stat din R.P. Ungară, Jehlicka Jàroslav director şi Masa Frantişek, redactor la Editura Agricolă din R. Cehoslovacă, Otto Brand, directorul Editurii Ţărăneşti din R.D. Germană şi Kurt Sommerfeld, redactor şef, Grzdan Stoilov Dimitrov, director al Editurii Agricole din R.P. Bulgaria, Atanas Lacov Petkov, redactor şef şi Traian Vladimirov Ivanov din Ministerul Invăţămîntului şi Culturii din R.P. Bulgaria, Pawlowschi Ştefan, directorul Editurii Agricole din R.P. Polonă şi Kermen Wladislav, redactor al editurii.

In numele colectivului de conducere al Editurii Agro-Silvice de Stat din Republica Populară Romînă, tov. Ion Fodor, redactor şef, a adus un călduros salut participanţilor consfătuirii. In cuvîntarea sa, vorbitorul a subliniat caracterul tot mai profund şi mai multilateral pe care îl capătă colaborarea economică şi social culturală dintre ţările lagărului socialist, colaborare care serveşte cu succes cauzei construirii socialismului şi comunismului.

Participanţii la consfătuire au fost de asemenea salutaţi de prof. univ. Niculae Zamfirescu, rectorul Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu" şi Mihai Şora din partea Ministerului Culturii şi Invăţămîntului.

In cadrul primului punct la ordinea de zi „Dezvoltarea legăturilor editoriale", au fost prezentate referate în legătură cu realizările obţinute faţă de hotărîrile cuprinse în protocoalele conferinţelor de la Poznan, Leipzig şi Keszthely. Referatele au scos în evidenţă dezvoltarea şi consolidarea relaţiilor de colaborare şi ajutor reciproc între editurile agricole din U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară. In ansamblu, obiectivele cele mai importante stabilite în cadrul consfătuirilor internaţionale precedente au fost îndeplinite. Astfel, schimburile reciproce de redactori au dat posibilitatea cunoaşterii metodelor de muncă folosite în activitatea redacţională, felul cum se desfăşoară procesele redacţionale şi tipografice în scopul îmbunătăţirii calităţii şi prezentării artistico-grafice a cărţii agricole.

Numărul mare de traduceri din literatura sovietică de specialitate a constituit pentru cercetătorii ştiinţifici şi practicieni un mijloc important de cunoaştere a experienţei bogate a Uniunii Sovietice în transformarea socialistă a agriculturii.

Un alt obiectiv important, — schimbul reciproc de planuri tematice şi de cărţi publicate, — a fost de asemenea în mare măsură realizat. Acest schimb, purtat cu regularitate, a dat putinţa includerii în planurile tematice respective a celor mai valoroase lucrări de specialitate, precum şi publicării în comun a lucrărilor care corespund condiţiilor tehnico-economice şi pedo-climatice din ţările respective. De exemplu, pînă în prezent, Editura Agro-Silvică de stat din R.P.R. a editat pentru R.P. Ungară 15 lucrări legate de problemele legumiculturii, viticulturii şi pomiculturii, iar pînă la sfîrşitul acestui an urmează să mai apară încă două lucrări de fitopatologie şi silvicultură. Editura Agricolă din R. P. Ungară a tipărit la rîndul ei pentru R.P. Romînă 11 lucrări legate de creşterea animalelor, cultura plantelor de cîmp şi floricultura.

Au fost de asemenea încheiate convenţii bilaterale între edituri pentru traducerea şi publicarea unor lucrări valoroase şi editarea de cărţi care să popularizeze succesele obţinute în transformarea socialistă a agriculturii de către ţările respective. Intre Editura Agro-Silvică de Stat din R.P.R. şi Editura Agricolă din Praga s-a stabilit o convenţie potrivit căreia lucrările „Atlas de anatomie comparativă" de V. Gheţie şi „Pedologia generală" de C. Chiriţă, vor fi traduse şi publicate în Cehoslovacia, iar lucrările „Albumul bolilor şi dăunătorilor plantelor" şi „Creşterea animalelor de blană" apărute în limba cehă, vor fi editate de E.A.S.S. din ţara noastră. Tot pe bază de convenţie bilaterală urmează să se publice de către Editura Agricolă din R. P. Ungară lucrarea „Dăunătorii, paraziţii şi buruienile de carantină" de Alice Săvulescu, iar Editura Agro-Silvică din R.P.R. va edita volumul „Ameliorarea solurilor sărăturoase" de Şandor Arany.

Ca urmare a celor stabilite în consfătuirea de la Keszthely, editurile au început de acum lucrările pregătitoare în vederea publicării în colaborare a unei ample lucrări de biologie la care participă oameni de ştiinţă şi specialişti din ţările respective.

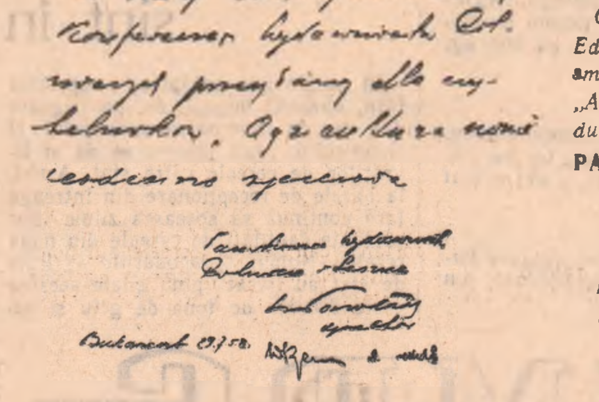
Discuţiile care s-au purtat în continuare pe marginea referatelor prezentate, au oglindit importanţa strîngerii legăturilor editoriale, a schimbului de cărţi, reviste, planuri etc.

In cea de a doua zi a consfătuirii au fost prezentate şapte referate cu următoarele probleme: „Literatura agricolă în sprijinul transformării socialiste a agriculturii" (Editura Agro-Silvică de Stat din R.P.R. şi Editura Agricolă din R.P. Bulgaria); „Alcătuirea planurilor tematice de editare" (Editura Agro-Silvică de Stat din R.P.R.); „Literatura de popularizare şi afişul agricol" (Editura Ministerului Agriculturii al U.R.S.S.); „Procesul redacţional" (Editura Agricolă din R. P. Polonă); „Popularizarea cărţii şi urmărirea difuzării ei" (Editura Agricolă din R. Cehoslovacă); „Problema rentabilizării editurilor" (Editura Ţărănească din R.D. Germană) şi „Organizarea editărilor în comun" (Editura Agricolă din R.P. Ungară)

★

După patru zile, în care timp oaspeţii străini vor vizita o serie de localităţi şi unităţi agricole socialiste din ţară, lucrările consfătuirii vor continua în ziua de 4 august cînd vor fi perfectate şi semnate rezoluţiile şi convenţiile adoptate.

Consfătuirea internaţională a editurilor agricole din U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară din Europa va contribui — prin adoptarea unui plan concret de consolidare şi dezvoltare pe mai departe a colaborării editoriale — la ridicarea continuă a nivelului ştiinţific al cadrelor agricole, la dezvoltarea continuă a producţiei şi consolidarea succeselor obţinute în construcţia socialismului la sate în ţările noastre.

Cu prilejul Conferinţei Editurilor agricole, transmitem cititorilor ziarului „Agricultura Nouă" călduroase salutări.

PAWLOWSKI ŞTEFAN
director

W. KERMEN
redactor
Editura Agro-Silvică de Stat — Varşovia

„LITERATURA DE POPULARIZARE ŞI AFIŞUL AGRICOL"

(Din referatul prezentat de M. P. BOCICARIOV, director al Editurii Ministerului Agriculturii al U.R.S.S.)

...Un rol important în editarea literaturii de popularizare în Uniunea Sovietică, îi revine Editurii Ministerului Agriculturii al U.R.S.S., înfiinţată în anul 1932. Volumul lucrărilor editurii a atins în anul 1957 1.400.000 coli de tipar.

Locul de frunte în activitatea noastră îl ocupă publicaţiile agricole periodice. Se editează un număr de 38 de reviste agricole cu un volum de aproximativ 2.500 coli de editură şi cu un tiraj de 1.400.000 exemplare. Editura Ministerului Agriculturii al U.R.S.S. tipăreşte numeroase pliante, — mijloc de neînlocuit pentru mobilizarea rapidă în acţiunile curente. Pliantele se editează în culori, fiind însoţite de un text bine elaborat şi cu o literă uşor vizibilă. In ultimii 3 ani, au fost editate peste 300 titluri de pliante cu un tiraj total de peste 15.000.000 exemplare. După exemplul nostru, asemenea pliante sînt editate şi de Ministerele Agriculturii ale republicilor unionale.

Pentru popularizarea realizărilor participanţilor la Expoziţia Agricolă Unională, au fost editate 626 titluri de pliante cu un tiraj total de 65.000.000 exemplare.

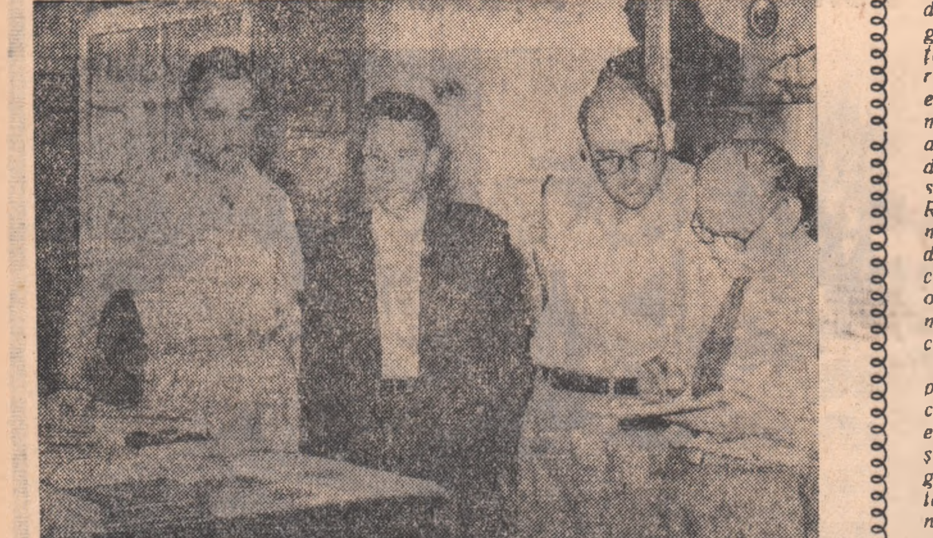
Tipărirea planşelor propagandistice şi didactice a căpătat de asemenea o mare dezvoltare. Planşele didactice se editează de regulă în colecţii, conform programei de învăţămînt. In anul 1957 au fost editate 25 de colecţii de planşe didactice într-un volum de 172 coli de tipar şi într-un tiraj de 10—20.000 exemplare fiecare.

Editura noastră publică de asemenea albume atrăgătoare pentru scopuri didactice şi propagandistice. Un loc important în activitatea noastră îl ocupă publicarea literaturii pentru producţie şi a ediţiilor oficiale. In anul 1957, s-au editat, de pildă, 358 de titluri cu un volum de 1.312 coli editoriale într-un tiraj de 5.900.000 exemplare. La editarea literaturii de masă lucrează în fiecare an în cadrul editurii 11.000 colaboratori ştiinţifici, specialişti în agricultură, fruntaşi şi inovatori în producţia agricolă.

Conţinutul literaturii de popularizare trebuie să răspundă întrutotul sarcinilor curente în dezvoltarea agriculturii, să prezinte experienţa înaintată şi realizările ştiinţifice care merită să fie aplicate pe scară largă în producţie. In literatura de popularizare privind experienţa înaintată, trebuie să fie redate convingător rezultatele muncii gospodăriilor fruntaşe şi ale fruntaşilor. Lucrările de popularizare trebuie să fie reduse ca volum, scrise într-o limbă simplă şi clară şi să fie bine ilustrate.

In ceea ce ne priveşte, în ultimii ani am făcut un mare pas înainte în prezentarea artistico-grafică a literaturii de popularizare. Am mărit astfel numărul desenelor şi planşelor colorate, am folosit mai pe larg desenul tehnic pentru a imprima o exprimare mai sugestivă a problemelor.

Aceasta este prezentarea — în forma cea mai succintă — a activităţii care se desfăşoară în Uniunea Sovietică pentru editarea literaturii de popularizare a experienţei înaintate în agricultură. Permiteţi-mi să-mi exprim convingerea că schimbul de experienţă al lucrătorilor din edituri, ne va ajuta să îmbunătăţim munca în domeniul publicaţiilor agricole în ţările noastre, să întărim într-o măsură şi mai mare prietenia şi colaborarea frăţească a popoarelor în lupta pentru socialism şi pace în lumea întreagă.

In timpul unei pauze, un grup de delegaţi la Consfătuire vizitează standurile de cărţi agricole.

„Literatura agricolă în sprijinul transformării socialiste a agriculturii"

(Din referatul tov. I. FODOR, redactor şef al Editurii Agro-Silvice de Stat din R. P. R.)

...Obiectivele de mare însemnătate stabilite de cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn în dezvoltarea neîntreruptă a producţiei agricole şi în transformarea socialistă a agriculturii au ridicat şi în faţa editurii noastre sarcini de mare răspundere.

Trebuia să facem cît mai larg cunoscut îndemnul partidului adresat ţărănimii muncitoare de a trece pe calea liberului consimţămînt la organizarea pe baze socialiste a producţiei agricole, să asigurăm răspîndirea organizată a cuceririlor ştiinţei şi tehnicii agricole, să ajutăm la ridicarea continuă a nivelului tehnico-profesional al oamenilor muncii de la sate, să sprijinim desfăşurarea învăţămîntului agricol de masă, mediu şi superior, să acoperim goluri tematice resimţite de multă vreme printre lucrările cu caracter agricol — mai ales dacă se ţine seama că literatura de specialitate lipsea aproape în totalitate, în timpul regimului burghezo-moşieresc.

De la înfiinţarea editurii şi pînă în prezent — deci în 5 ani de activitate — au fost publicate 1561 de titluri într-un tiraj de peste 16.000.000 exemplare. Cu alte cuvinte, aproape în fiecare zi a ieşit de sub tipar cîte o carte agricolă într-un tiraj mediu de 11.000 exemplare.

Pentru sprijinirea muncii desfăşurate de partid în organizarea de noi unităţi agricole socialiste şi întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective şi a întovărăşirilor existente s-au editat numeroase publicaţii de sinteză a experienţei dobîndite în acest domeniu şi lucrări cu caracter monografic în care erau expuse pe larg metodele de muncă folosite şi rezultatele obţinute.

In înrădăcinarea ideilor socialismului în conştiinţa ţărănimii muncitoare un rol de seamă l-a avut publicarea în traducere a unor lucrări care popularizează experienţa Uniunii Sovietice de construire a socialismului la sate. Astfel, printre lucrările de popularizare a experienţei Uniunii Sovietice în organizarea pe baze socialiste a producţiei agricole trebuie enumerate traducerile „Drumul colhozului nostru" de D. V. Boiko, „Un colhoz de frunte" de M. F. Liskin, „Nivelul ridicat al producţiei colhoznice" de Puzancicov şi Dmitriev, „Conducerea activităţii colhozului" de Obolenski, „Experienţa îmbinării ramurilor producţiei colhoznice" de L. M. Zalţman.

In cadrul îndeplinirii sarcinii noastre centrale de sprijinire a politicii Partidului Muncitoresc Romîn în transformarea socialistă a agriculturii am urmărit să punem la îndemîna ţărănimii muncitoare, muncitorilor agricoli şi a specialiştilor din agricultură, cărţi de specialitate care să-i ajute în obţinerea de recolte îmbelşugate şi, de asemenea, lucrări de popularizare ce apar în cadrul colecţiilor „Biblioteca agricolă" şi „Din experienţa fruntaşilor în agricultură".

In anii care au trecut s-au publicat lucrări de mare valoare ştiinţifică, recunoscute nu numai înăuntrul graniţelor ţării, ci şi peste hotarele ei. Aşa sînt de pildă „Pedologia generală" de C. Chiriţă, „Anatomia topografică a calului" de V. Gheţie, „Plantele lemnoase din R.P.R." de A. Beldie, care au primit înalta distincţie a Premiului de Stat, „Nutriţia plantelor" (în limba maghiară) de Peterfi, distinsă cu premiul Academiei R.P.R., „Agrochimia" de Davidescu, „Pomicultura" de N. Constantinescu, „Cultura speciilor forestiere" de At. Haralamb, „Atlasul de anatomie comparativă" de V. Gheţie, „Patologia medicală a animalelor domestice" de I. Adameşteanu şi altele.

Multe din lucrările oamenilor de ştiinţă din agricultura ţării noastre au apărut pe standurile expoziţiilor cărţii romîneşti de la Paris, Pekin, Leipzig, Bombay şi în alte părţi, fiind recunoscută unanim înalta lor valoare ştiinţifică.

Este cu neputinţă să nu-ţi umple inima de mîndrie asemenea succese ale ştiinţei agricole romîneşti.

Tovarăşul Ion Fodor, redactor şef al Editurii Agro-Silvice de Stat rostind cuvîntul de deschidere al Consfătuirii.

O grijă de frunte a gospodăriilor colective, întovărăşirilor agricole cît şi a ţăranilor muncitori care în acest an au încheiat contracte cu statul este de a transporta la bazele de recepţie, chiar de pe arii, cantităţile de grîu, secară şi orz din noua recoltă. In fotografie: aspect de la baza de recepţie din Videle, regiunea Bucureşti. Foto GH. MERIŞAN

Incă o dată mai mult decît scrie în contract

Pe malurile Argeşului roţile de irigat se învîrt zi şi noapte. Apa, drămuită cu pricepere, alunecă în şuviţe subţiri printre rîndurile de roşii şi vinete. Pe unde a trecut apa sapele scormonesc pămîntul.

Apoi sapele sînt lăsate în coliba de unde e străjuită grădina; oamenii pun mîna pe coşuri. Grădina are tabieturile ei. Cere să-i strîngi roadele în fiecare zi. In fiecare zi cîte puţin.

Dumitru Dobre din Grădiştea nu-i grădinar de azi de ieri. El ştie că un castravete nu se rupe fiecum, că orice roşie are ziua ei cînd trebuie să o culegi.

Pe o hîrtie care a fost cîndva ambalaj, achizitorul socoteşte cîte roşii a predat Dobre pînă acum şi ce bani mai are de primit. Dobre nu socoteşte; el ştie pe de rost cît a predat. Aşteaptă să vadă dacă socotelile achizitorului se potrivesc cu ale lui. Cînd termină de socotit, achizitorul spune vădit mulţumit:

— Cu ce predaşi acum ai 5.000 de kg în cap... Dreptu-i, bade Dobre?

INSEMNARI

— Dreptu-i...

Dobre priveşte tufele de roşii, se gîndeşte un pic şi continuă:

— Săptămîna ce vine se mai coc la o mie de chile. N-ai vrea să le iei şi pe acestea?

Dobre a contractat 3.000 de kg de roşii, a predat 5.000 şi va mai preda încă o tonă. Dublu decît e prevăzut în contract. Şi a predat numai roşii de primă calitate. Dumitru Dobre are de ce să fie mulţumit.

Vasile Moise din Creţeşti nu are grădină mai mică decît a lui Dobre. A contractat însă mai puţin: doar 1.750 de kg. De predat a predat şi mai puţin: 250 de kg. Roşiile lui Vasile nu-s frumoase ca ale lui Dobre şi de aceea şi preţul lor e mai mic. Că-s aşa nu-i de mirare. Cînd pierzi timp, mergînd la oraş să le vinzi, n-ai timp să îngrijeşti ca lumea grădina.

Mai alaltăieri, achizitorul Nicolae Enache din Copăceni a strîns în cîteva ore 2.848 de kg. de vinete, 2.500 de kg de roşii şi alte zarzavaturi. L-am auzit mai tîrziu vorbind la telefon cu Aprozarul. Cerea insistent maşini ca să ridice marfa achiziţionată.

Din discuţia purtată de Enache la telefon am înţeles de ce grădinarii i se adresează cu încredere: el se îngrijeşte ca zarzavaturile să fie transportate imediat ca să nu se deprecieze, iar costul lor îl achită pe loc.

M. HOBIŢAN

Informaţii

Pînă în prezent au funcţionat în întreaga ţară 4.500 de brigăzi organizate după principiul „5 oameni — 5 tractoare la 500 de hectare". Numai în regiunile Constanţa şi Galaţi au fost organizate astfel de brigăzi în aproape toate gospodăriile de stat. Pentru înzestrarea brigăzilor cu maşinile necesare, gospodăriile de stat din întreaga ţară au primit în primele 6 luni ale anului printre altele, peste 3.000 de combine şi 1.800 de tractoare.

★

In vederea sprijinirii oamenilor muncii de pe ogoare în campania muncilor de toamnă, cooperaţia de consum a luat din timp măsuri. Astfel, cooperativele săteşti au început de pe acum să primească maşini şi unelte agricole printre care 2.300 de semănători de cereale, 3.600 de trioare şi vînturători, multe tocători de nutreţ, pluguri, peste 800 tone brăzdare, aproape 18.000 tone diferite îngrăşăminte chimice etc.

★

Zilele acestea a plecat în Dobrogea cu un autocamion laborator un colectiv de cercetători de la Centrul experimental de îngrăşăminte bacteriene din Bucureşti, sub conducerea tov. ing. Valentin Gheorghiu, directorul centrului. Scopul acestei deplasări este de a lua contact cu unele gospodării de stat şi colective în vederea efectuării unor lucrări de biologia solului, a cunoaşterii modului de aplicare a îngrăşămintelor bacteriene, a rezultatelor obţinute etc.

★

Gospodăriile colective din raionul Buzău, au însilozat pînă acum aproape 600 tone de lucernă. Mari cantităţi au însilozat colectiviştii din Costeşti, Tăbărăşti şi Găvăneşti. Anul acesta gospodăriile colective din acest raion vor însiloza cu porumb o cantitate de două ori mai mare decît cea din anul trecut.

★

Gospodăriile agricole de stat din întreaga ţară au predat statului pînă acum circa 320.000 de tone de grîu şi secară din noua recoltă, cantitate aproape egală cu cea livrată în anii 1955 şi 1956 la un loc. Peste 80 la sută din această cantitate o constituie grîul bun pentru sămînţă.

★

Duminica trecută peste 1.000 de muncitori din întreprinderile şi instituţiile din oraşul Constanţa s-au deplasat la sate pentru a ajuta gospodăriile agricole de stat la muncile de vară. De pildă, la gospodăria de stat Ţepeş Vodă, mai mult de 100 de muncitori din oraşul Constanţa, au stivuit baloturile de paie de pe o suprafaţă de 200 hectare, dînd astfel posibilitate tractoriştilor să intre imediat la executarea arăturilor de vară.

Expresia adevăratei prietenii

Marţi dimineaţa, cînd cele 7 delegaţii ale Editurilor agricole din ţările socialiste au luat loc în sala de conferinţă în dreptul steguleţelor respective, am avut impresia că nu asist la o consfătuire oficială, ci la o întîlnire între vechi prieteni şi colegi. De fapt, această impresie avea să-şi dobîndească mai tîrziu explicaţia, cînd am aflat că unii dintre delegaţii prezenţi aici s-au mai întîlnit şi la conferinţele precedente, alţii au realizat în aceşti ani un rodnic schimb de experienţă, de vizite. Iar pe toţi îi uneşte prietenia sinceră, trainică şi indisolubilă ce s-a stabilit de-a lungul anilor între popoarele noastre prietene.

Am notat în carnetul meu cîteva fraze rostite la începutul acestei consfătuiri, care cred că evidenţiază întreaga semnificaţie a acesteia. Cuvintele aparţin mai multor vorbitori, dar sintetizează cu o mare claritate şi putere de convingere comunitatea de interese şi năzuinţe care îi uneşte pe participanţi.

„AVEM RASPUNDEREA DE A GASI CALEA CEA MAI BUNA, INCIT CONSFATUIREA SA CONTRIBUIE LA REALIZAREA SCOPULUI CE NE-AM PROPUS".

„SA NE IMPARTAŞIM CUNOŞTINŢELE, TEZAURUL ŞTIINŢEI, SA DAM MUNCITORILOR NOŞTRI AGRICOLI, TOATE LUCRARILE BUNE PE CARE LE TIPARIM FIECARE IN PARTE"

„EDITURILE NOASTRE VOR AVEA MULTE DE INVAŢAT DIN ACEASTA CONSFATUIRE, NOI SIMŢIM DE MULTA VREME NEVOIA UNUI SCHIMB DE PARERI CU COLEGII NOŞTRI CARE LUCREAZA IN ACELAŞI DOMENIU".

„IN ACEŞTI ANI NOI NE-AM IMPARTAŞIT MULTE CUNOŞTINŢE FOLOSITOARE ŢELULUI NOSTRU COMUN. BAZINDU-NE PE PROBLEMA FUNDAMENTALA A ACTIVITAŢII NOASTRE — SARCINA TRANSFORMARII SOCIALISTE A SATULUI, — TREBUIE SA FOLOSIM IN COMUN PUTERILE NOASTRE PENTRU A ASIGURA ACEASTA VICTORIE MAI DEVREME".

S-ar putea spune, desigur în glumă, că pauzele obişnuite tuturor conferinţelor nu sînt date atît pentru odihna şi reconfortarea delegaţilor şi translatorilor, cît mai ales pentru ca ziariştii să-şi îndeplinească îndatoririle lor, întotdeauna urgente şi febrile. Pe tovarăşul **JAROSLAV JEHLICKA**, directorul Editurii Agricole din Praga, l-am aflat într-o asemenea pauză chiar în faţa standului cu cărţile delegaţiei sale. Nu a trebuit să stărui pentru a-l determina să ne împărtăşească impresiile.

„Cu ocazia deschiderii Consfătuirii Internaţionale a editurilor noastre, este necesar să spun că legăturile dintre editorii romîni şi cehoslovaci nu încep de acum, ci datează de cîţiva ani, ele sînt legături cordiale, prieteneşti şi frăţeşti. Intre editurile noastre s-au realizat vizite pentru schimb de experienţă şi colaborare pe tărîmul tipăriturilor. Ambele edituri au tipărit lucrări care oglindesc dezvoltarea producţiei agricole socialiste în R. P. Romînă şi în R. Cehoslovacă. Mulţumesc foarte mult pentru primirea atît de cordială şi frăţească ce ne-a fost făcută în ţara dvs. Cu această ocazie, urez poporului romîn cît mai multe succese pe drumul socialismului".

Am răsfoit apoi împreună o parte din lucrările expuse. Ceea ce atrage atenţia în primul rînd, este excepţionala calitate grafică şi artistică a cărţilor editurii agricole din Praga. Volumul „Creşterea cailor" premiat de către Ministerul Invăţămîntului pentru conţinutul său ca şi pentru calitatea prezentării grafice, lucrarea „Cultivarea cartofilor", „Atlasul fructelor" sau volumul „Insămînţări artificiale" trezesc admiraţia tuturor celor prezenţi.

O noutate plăcută pentru noi o constituie copertele confecţionate din material plastic. Pentru trăinicia lor, acestea sînt denumite şi... coperţi veşnice. Tovarăşul J. Jehlicka, îmi mai spune că volumul „Cultivarea cartofilor" — o adevărată enciclopedie despre această cultură — este cerut pentru traducere în R. P. Bulgaria, R. P. Polonă, Egipt şi India. Pentru ţara noastră, editura pragheză va întocmi un album despre bolile şi dăunătorii plantelor, în 12 volume. In schimb, prietenii cehoslovaci vor traduce „Atlas de anatomie comparativă" de prof. V. Gheţie şi „Pedologie generală" de C. Chiriţă.

Volumul tipăriturilor Editurii Agricole din Praga, care a împlinit 10 ani de activitate, este cît se poate de grăitor: 160—180 de titluri pe an, fiecare cu un tiraj mediu de 6.500 exemplare. În total se editează aproximativ 1.300.000 de cărţi agricole pe lîngă cele 22 reviste, care apar într-un tiraj de peste 1.000.000 de exemplare.

Pentru aceste succese, pentru această vastă şi prodigioasă activitate, felicităm călduros pe prietenii noştri cehoslovaci.

Tovarăşul **GRZDAN STOILOV DIMITROV**, directorul Editurii Agricole din Sofia, vorbind în numele delegaţiei sale, ne-a spus:

Am venit la consfătuirea internaţională a editurilor agricole să ne cunoaştem şi să stabilim un rodnic schimb de experienţă în editarea literaturii agricole. Aşteptăm cu mult interes să cunoaştem succesele ţărilor surori în această activitate şi problemele noi care stau în faţa literaturii agricole. Iar din partea fraţilor noştri romîni, am dori în special *să aflăm experienţa lor obţinută în Institutele de Cercetări Agricole, în gospodăriile colective şi întovărăşiri, în gospodăriile de stat. Spunem* în special, *deoarece condiţiile pedo-climatice ale ţării noastre şi ale ţării dvs. sînt aproape aceleaşi.*

După cum ştiu şi cititorii dvs., în R. P. Bulgaria socialismul a ieşit victorios. In ţara noastră domină aproape în întregime relaţii de producţie socialiste.

Cerinţele de literatură agricolă în ţara noastră au crescut foarte repede, potrivit etapelor pe care le-a parcurs transformarea socialistă a agriculturii noastre. Editura noastră are 10 ani de activitate. Dacă în 1949 ea a tipărit 81 de titluri, care exprimau 684 de coli editoriale şi 293.000 exemplare, în 1957 noi am tipărit peste 200 de titluri cu un volum de 2.782 coli şi 528.440 exemplare. În cei 10 ani de activitate am tipărit 2.345 de titluri, în 8.010.250 exemplare.

In general, traducerile reprezintă aproximativ 10—15 la sută din volumul întregii literaturi editate. Cele mai multe traduceri le-am făcut din literatura sovietică de specialitate. Pentru popularizarea ştiinţelor agricole, noi repartizăm aproximativ un sfert din planul nostru editorial. Astfel, acum publicăm mai multe lucrări scrise pe baza cercetărilor şi experienţelor efectuate de noi. Specialiştii şi cercetătorii noştri au scris manuale şi tratate valoroase cum ar fi „Mecanizarea lucrărilor în legumicultură" de Petkov şi Velev, „Cultura tutunului" de prof. G. Atanasov, „Pomicultura" de acad. Hr. Dascalov, „Fitotehnia" de prof. At. Popov, prof. K. Pavlov şi prof. P. Popov.

Mulţumim cordial tovarăşilor romîni pentru invitaţia de a participa la această consfătuire şi urăm din tot sufletul poporului romîn frate, să dobîndească noi şi importante succese pe drumul socialismului, să termine cît mai curînd şi pe deplin opera de transformare socialistă a agriculturii.

Din experiența UNITĂȚILOR AGRICOLE COOPERATISTE

BUNA ORGANIZARE A MUNCII BRIGĂZII *CHEIA SUCCESELOR*

Cam la fiecare două săptămîni se ținea cîte o adunare generală. La ordinea de zi, un singur punct: primirea de noi membri. Din octombrie anul trecut pînă în primavara aceasta 73 familii de țărani muncitori din comuna Pelinu, regiunea București, au fost primite în gospodăria colectivă.

Primirea de noi membri a fost pentru gospodărie un prilej de bucurie și luare de noi măsuri, căci numărul colectiviștilor fiind acum aproape dublu, vechea organizare a muncii celor două brigăzi nu mai corespundea.

Pînă anul acesta, colectiviștii dădeau atenție îndeosebi culturilor de cîmp, considerate ca principale surse de venituri. Drept urmare a acestui fapt alte sectoare importante, ca de pildă cel al creșterii animalelor erau neglijate, fapt care a îngreunat dezvoltarea armonioasă a gospodăriei.

Acum, în gospodărie, au fost organizate 4 brigăzi, dintre care două de cîmp, una zootehnică și una care se ocupă de livadă, de vie și de grădina de legume.

Am discutat îndelung cu mulți colectiviști printre care cu Ilie Luchian, președintele gospodăriei, Gheorghe Pasăre și Gh. Săuleanu brigadieri și cu alții. Toți sînt de părere că în privința organizării muncii, lucrurile s-au schimbat mult în bine. Este drept că și în alți ani, brigăzilor li se repartizau sarcinile de plan pentru anul respectiv. Fiind însă obligați să se ocupe de mai multe munci — azi la prășit, mîine la îngrijirea animalelor, poimîine la recoltarea legumelor, — colectiviștii pierdeau fără rost o grămadă de timp, mai ales că deseori erau anunțați să facă o anumită treabă chiar în ziua aceea. Stabilirea de răspunderi precise pe fiecare colectivist a pus capăt acestei situații, lichidînd și alte stări de lucruri necorespunzătoare. Nu odată în trecut, brigadierii erau nevoiți să alerge dintr-un loc în altul, pentru a cunoaște și înregistra contribuția din ziua respectivă a muncii membrilor brigăzii. Deseori se creau nemulțumiri în ceea ce privește înregistrarea normelor realizate. Anul acesta, atît brigadierii cît și șefii de echipă, pot fi zilnic în mijlocul colectiviștilor, îngrijindu-se în mod permanent de calitatea muncilor efectuate.

Au fost lichidate aproape în întregime absențele de la lucru și plimbările fără rost. Colectiviști ca Păcuraru Elena, Filip Dochița și alții care în anii din urmă nu realizau nici minimul de zile-muncă, sînt acum nelipsiți de la munca în echipă.

In comparație cu perioada corespunzătoare din anul 1957, participarea la muncă este acum mult mai bună. Peste 90 la sută din colectiviști vin regulat la muncă.

Aminteam mai înainte că membrii gospodăriei privesc cu răspunderea cuvenită îndeplinirea sarcinilor ce le-au fost încredințate. Iată un exemplu. Cei mai mulți dintre membrii brigăzilor de cîmp știu că prin planul de producție s-a stabilit a fi consumate la hectarul de griu un număr de 24 de zile-muncă pentru o producție medie de 1.600 kg. la ha. Ținînd seama de aceasta, ei s-au îngrijit să execute toate lucrările pentru a respecta consumul stabilit.

Și pentru cultura de porumb, colectiviștii au stabilit un consum rațional de zile-muncă. Dacă anul trecut, pentru fiecare ha de porumb, s-au consumat peste 46 zile-muncă, la o producție medie de 2.375 kg. la ha, anul acesta nu vor fi consumate, după toate calculele, mai mult de 37 zile-muncă la o producție ce va depăși cu siguranță 3.500 kg. la ha. Lupta pentru creșterea valorii zilei-muncă și împotriva risipei — iată unul din marile avantaje ale bunei organizări a muncii.

Colectiviștii sînt bucuroși că 80 dintre ei au putut să dea ajutor gospodăriei colective din comuna vecină — I. C. Frimu, la recoltarea grîului și prășitul porumbului, efectuînd peste 500 de zile-muncă.

Subliniind ca exemplu pozitiv acest ajutor, conducerea gospodăriei trebuie să țină seama de un lucru. Faptul că în plină campanie s-a înregistrat o însemnată rezervă de forță de muncă, dovedește cît de necesar este să se dea cea mai mare atenție dezvoltării și altor ramuri de producție în care oamenii să poată munci cu întreaga lor capacitate. Plantarea primelor 5 ha de vie, sporirea numărului de animale de producție — sînt începuturi bune, dar numai începuturi.

Gospodăria colectivă din Pelinu a primit un puternic ajutor din partea S.M.T.-ului Lehliu. Și în această direcție, ca urmare a controlului susținut asupra muncii tractoriștilor exercitat de către stațiune, s-au obținut rezultate de seamă. In afară de grădina de legume, toate lucrările de bază ale solului sînt executate de către S.M.T. Conștiinciozitatea cu care tractoriștii brigăzii a 8-a lucrează terenurile gospodăriei are un „secret" de care ar trebui să țină seama și multe alte gospodării.

— Pînă anul trecut, spunea colectivistul Gh. Dragotescu n-aveam nici un tractorist din sat. Unii dintre ei nu lucrau cu destulă tragere de inimă. Acum din cei șapte mecanizatori, patru sînt fii ai colectiviștilor noștri și nu putem spune că nu muncesc bine.

★

Gospodăria are în plan două lucruri mari. Cu începere din anul viitor, pentru prima oară, vor fi organizate asolamente. Pe baza experienței căpătate pînă acum, se va introduce retribuția muncii în raport cu producțiile obținute. Așa muncesc colectiviștii din comuna Pelinu, regiunea București, spre a traduce în viață învățămintele consfătuirii de la Constanța.

T. OPREA

Intr-o obișnuită zi de lucru

Două aspecte luate aproape în același timp. Bine îngrijit, lanul de porumb al gospodăriei colective din comuna Ștefănești, regiunea Pitești, a depășit de mult înălțimea unui stat de om. Tînăra colectivistă Penea Vasilica, scuturînd cu grijă polenul de pe spic pe mătasea știuletelui (foto 1).

Se lucrează de zor și în prisacă. Iată-l pe stuparul Ilie Sima în timpul recoltării mierii (foto 2).

GRIJA INTOVARAȘIȚILOR — asigurarea fondului de sămînță

Batoza zumzăia de zor, înghițind snopi după snopi. Stogurile scădeau văzînd cu ochii, în vreme ce grămada de saci, plini cu boabe aurii, creștea mereu. Intovărășiții din Răzvani, raionul Lehliu, grăbeau în ziua aceea treierișul.

Cantaragiul întovărășirii, cu fața plină de praf, de nu puteai descoperi dacă e blond sau brunet, se adresă unei fete ce se îndrepta în fugă spre sat:

— Spune lui Nicolae să vină repede cu căruța. Ne apucă noaptea cu „fondul" aici.

Apoi se întoarse, explicînd:

— Intovărășiții au hotărît să strîngem chiar aici, pe arie, grîul pentru însămînțările din toamnă. Avem vreo 2.500 de kile, bob și bob.

★

Intovărășiții din Răzvani nu sînt singurii din raionul Lehliu care au luat această măsură chibzuită. Tovarășul inginer Gheorghe Bucur, șeful secției agricole raionale, poartă mereu la el un tabel. In fiecare seară, tabelul suferă modificări.

Cu patru zile în urmă, o singură întovărășire din comuna Crăsani oprise grîu de sămînță — aproape 5.000 kg. Aceste cifre au trebuit și ele înlocuite, căci între timp alte 3 întovărășiri din aceeași comună au pus la un loc sămînța. Nici acum situația nu poate fi considerată încheiată. Dacă cele 4 unități au strîns peste 18.000 kg, mai sînt încă 3 care n-au strîns nici un bob. Dar, timpul nu este trecut.

Care este situația pe raion? Să consultăm același tabel, despre care am amintit mai sus. Cifrele arată că peste 60 întovărășiri strînseseră 350.120 kg grîu, în care intră și grîul strîns de întovărășirea „2 Octombrie" din satul Dîlga.

Anul trecut întovărășiții din Dîlga nu au strîns sămînța în comun — a semănat fiecare grîul ce l-a avut, mai bun sau mai puțin bun. Vecinii lor, membrii întovărășirii „Răsărit de viață nouă", au strîns grîul de sămînță chiar la arie. Grîu curat, obținut din lanul cel mai bun. Zilele trecute, ambele întovărășiri au terminat treierișul. Cîntarul a arătat cine a avut dreptate. Membrii întovărășirii „Răsărit de viață nouă" au scos în medie la hectar 1.480 kg. grîu, iar cei de la „2 Octombrie", numai 1.190 kg. Ei au învățat din această întîmplare și de aceea au pus deoparte aproape 4.000 kg grîu de sămînță.

Invățăminte asemănătoare au tras și întovărășiții din comunele Dor Mărunt, Gurbănești, Siliștea.

Muncile în comun asigurarea chiar de la arie, a fondului de sămînță, îi va ajuta să obțină producții tot mai sporite la hectar.

Experiența de pînă acum a dovedit cu prisosință acest lucru.

M. IORDACHE

In marea familie a colectiviștilor și întovărășiților

Un număr de 8 țărani muncitori din Valea Mare, raionul Slatina, care pînă mai zilele trecute și-au muncit pămînturile de unul singur, văzînd că membrii gospodăriei colective din comuna lor au obținut cu peste 400 kg grîu la hectar mai mult decît ei, au înaintat cereri spre a fi primiți în gospodăria colectivă. Printre aceștia se numără Călin Ion cu 2,5 hectare, Sandu Burlan cu 2 hectare și Ilie Marinică cu 2 hectare.

★

Tov. Nicolae Radu, președintele gospodăriei colective „9 Mai" din Corbeanca, regiunea București, a primit de curînd cererile țăranilor muncitori Mihai Stancu și Eugen Vîlciu din acest sat, care s-au convins că locul lor — ca și al celorlalți țărani muncitori — este în marea familie a colectiviștilor.

★

In satul Paroș din comuna Sălașul Superior, raionul Hațeg, a fost inaugurată duminica trecută o nouă întovărășire agricolă. In cinstea zilei eliberării poporului nostru de sub jugul fascist, întovărășirea a primit numele de „23 August".

Intovărășiții s-au angajat să muncească în comun pentru ca prin producțiile obținute să convingă alte familii de țărani muncitori să vină alături de ei.

ANDREI NASTASE
corespondent

Pe scurt

● *In regiunea Hunedoara recoltatul a început mai tîrziu. Lucrînd cu rîvnă, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii au secerat și treierat o bună parte din recolta de păioase. Ca ritm de desfășurare a recoltării și ca producții, unitățile cooperatiste sînt în frunte. Gospodăria colectivă din Hărău a recoltat cu 516 kg mai mult grîu la ha decît țăranii muncitori individuali. Gospodăria colectivă din Letnic a obținut 2.800 de kg de orz la ha, în timp ce țăranii individuali au obținut 1.600 kg.*

● ***După ce și-a achitat obligațiile contractuale și de altă natură, după ce a reținut fondurile statutare, gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din comuna Iecea Mare, raionul Jimbolia, a trecut la împărțirea avansurilor în natură de 40 la sută. S-a împărțit grîu și orz. Numai ca avans pentru zilele muncă efectuate pînă acum, familia lui Marin Spiridon a primit 1.000 de kg de grîu și 160 de kg de orz.***

Vizită LA COLECTIVA din ȘTIUBEIU

Zi de duminică. Sala căminului cultural din comuna Știubeiu e plină, ochi cu oameni veniți din toată regiunea Ploești. S-au adunat în sală președinți de gospodării colective, brigadieri zootehnici, responsabili de ferme. Toți sînt dornici să afle cum au lucrat colectiviștii din Știubeiu de au reușit să creeze puternice ferme zootehnice.

Explicațiile au fost date de tov. Nicolae Crăciun, președintele gospodăriei, care, la urmă, a invitat pe oaspeți să viziteze fermele.

Primul popas. Ferma de păsări le este prezentată oaspeților de Zamfira Cocoș. Ea le povestește istoria crescătoriei.

În 1954, Zamfira Cocoș și Maria Scuturici s-au ridicat în adunarea generală și au propus ca gospodăria colectivă să crească păsări. Cîțiva le-au luat în rîs. Ei au încercat să demonstreze că păsările sînt pagubă curată. Cele două colectiviste nu s-au lăsat pînă n-au convins pe colectiviști să crească măcar, de încercare, o sută, două, de pui. Pînă la urmă adunarea a aprobat. Din cei 200 de pui cumpărați de la gospodăria de stat apropiată, Zamfira Cocoș a reușit să crească 170. Puii au fost crescuți cu te miri ce: verdeață, reziduuri de la cășăria gospodăriei și de la abatorul orașului Rm. Sărat. Cînd s-a făcut socoteala banilor încasați pe ouă, păsări vii și fulgi, a reieșit că la cheltuieli de numai 3.200 de lei s-a obținut un venit de peste 15.000 de lei. Rentabilitatea creșterii păsărilor fusese dovedită.

— Și iată că acum creștem 1.280 de păsări — a încheiat Zamfira Cocoș, istoria fermei de păsări.

N-o spusese numai așa ca să răpească timpul vizitatorilor. Știa că și-n alte gospodării mai sînt oameni care nu prea cred că fermele de păsări pot aduce cîștiguri mari.

★

La ferma următoare — cea de porci — li s-a arătat vizitatorilor cum un kilogram de carne care costă 12 lei se obține prin consumul unei cantități de concentrate ce costă doar 4—5 lei. Cei 102 grăsuni puși la îngrășat vor aduce gospodăriei din Știubeiu, după cum au socotit chiar vizitatorii, un cîștig de peste 80.000 de lei. Grăsunii vor fi crescuți pînă la 100-110 kg. știut fiind că pînă la această greutate creșterea cu un kg. se obține cu mai puține unități nutritive. Fermele de taurine (74 de capete din care 18 sînt vaci de lapte) și de ovine, care numără 624 de oi, au stîrnit de asemenea interes. Venitul net adus de ferma de oi, a fost de 113.278 de lei. Acolo, în fața fermelor, s-au angajat între gazde și oaspeți discuții vii în legătură cu producțiile obținute, cu asigurarea furajelor. Oaspeții au aflat că și acum, în plină vară, vacile gospodăriei din Știubeiu, consumă uneori furaj însilozat rămas de anul trecut.

În încheierea vizitei, două lucruri i-au mai interesat pe colectiviștii veniți în schimb de experiență: cum se face retribuția mulgătorilor de animale și care va fi dezvoltarea fermelor zootehnice în 1960.

Peste 2 ani gospodăria din Știubeiu va avea 3.500 de păsări, 95 de vaci de lapte, 200 de porci puși la îngrășat, peste 1.000 de oi. Pentru o gospodărie care încă nu-i prea mare, aceste cifre sînt destul de bune. Cu siguranță însă că gospodăria din Știubeiu nu se va opri la aceste cifre.

Cîștigul sigur și mare pe care-l aduc fermele zootehnice îi va hotărî pe colectiviștii din Știubeiu să crească tot mai multe animale și păsări, lucru pe care-l vor face, după cum s-au angajat, și colectiviștii care au fost în vizită.

N. CIMPOIERU

La gospodăria agricolă de stat Stîlpu, regiunea Ploești, se acordă o deosebită însemnătate dezvoltării sectorului zootehnic. *In fotografie*: o cireadă de vaci în fața grajdului construit pentru 100 de capete.

Foto: GH. MERIȘAN

MAI MULTĂ ATENȚIE LA PREȚUL DE COST

Una din problemele ridicate la consfătuirea de la Constanța, a fost și rentabilizarea în scurtă vreme a gospodăriilor agricole de stat. Printre altele s-a arătat că, aceste unități sînt datoare să lupte cu toate forțele nu numai pentru obținerea unor producții vegetale și animale sporite, dar și pentru realizarea acestora la un preț de cost cît mai scăzut. Acest lucru a fost înțeles de o mare parte a gospodăriilor agricole de stat care, datorită unei mai chibzuite folosiri a forțelor și mijloacelor de producție, au izbutit să reducă simțitor cheltuielile de producție în diferite sectoare de activitate.

În cele ce urmează, vom analiza, în ce măsură gospodăriile agricole de stat din cadrul trustului regional Pitești reușesc ca, paralel cu dezvoltarea fermelor de animale să reducă și prețul de cost al produselor obținute.

Dacă facem o comparație între efectivul de animale existent pe întreg trustul la sfîrșitul primului semestru al anului trecut și cel planificat anul acesta tot pe primul semestru, vom constata că numărul lor a crescut simțitor. Anul trecut numărul taurinelor era de 2.842 capete, iar anul acesta la 30 iunie ajunsese la 3.361 capete. A crescut cu mult și numărul celorlalte specii de animale. La porcine, de la 7.014 la 13.508 capete; la ovine de la 13.683 la 18.859 capete.

Realizarea și chiar depășirea efectivelor de animale față de sarcinile de plan, se datoresc în mare măsură aplicării regulilor zooveterinare. Printre acestea se numără monta artificială aplicată cu succes la toate speciile de animale, selecționarea și furajarea rațională a animalelor, prevenirea și combaterea bolilor. Tocmai datorită acestor măsuri, indicii de prolificitate s-au mărit. Bunăoară, la bovine, gospodăria agricolă de stat Piatra Olt și-a depășit planul la fătări cu 26 de capete, iar la porcine cu 90.

Pe de altă parte, a crescut simțitor și producția pe cap de animal. Producția de lapte pe trust a fost depășită pe primul semestru cu circa 2.000 de hl. față de anul trecut. De asemenea, a fost depășit planul de livrare la carne cu 174 la sută.

Rezultatele obținute pînă acum de gospodăriile agricole de stat din regiunea Pitești puteau fi și mai bune dacă se puneau în valoare toate posibilitățile existente. Dacă analizăm îndeplinirea planului pe unități, vom constata că o parte din acestea nu și-au dus la bun sfîrșit sarcinile avute. Gospodăriile de stat Drăgănești-Olt, Vulpești, Poiana și altele, nu au realizat producția de lapte planificată pe cap de vacă furajată. La alte gospodării, cum sînt: Cuparu, Tigveni, Rătești etc., nu s-a realizat sporul de greutate în creșterea animalelor deși s-au consumat furaje peste normele stabilite.

Nerealizarea sporului de greutate în aceste unități se datorește în mare măsură faptului că nu s-a făcut o furajare completă și variată a animalelor. De pildă, tineretul porcin nu a fost hrănit în mod susținut cu amestec de concentrate, cu lapte tras și lucernă verde, iar tineretul bovin a fost slab furajat în perioada de stabulație.

O slabă preocupare se constată la unele gospodării de stat din cadrul Trustului regional Pitești, în ceea ce privește reducerea prețului de cost la produsele animale. De aceea, cu toate că numărul animalelor a crescut și planul la producția de lapte și carne a fost realizat și depășit pe primul semestru prețul de cost planificat la aceste produse nu a fost atins.

Cauzele nerealizării prețului de cost planificat sînt: risipa de furaje, de brațe de muncă, încărcarea nejustificată a cheltuielilor de circulație pe de o parte, și hrănirea nerațională a animalelor pe de altă parte.

Așa stînd lucrurile, conducerile gospodăriilor agricole de stat din regiunea Pitești sînt datoare să analizeze temeinic cauzele care au dus la realizarea unui preț de cost ridicat la diferitele produse animale și să ia măsurile necesare pentru înlăturarea lipsurilor semnalate. Să nu se uite faptul că pentru rentabilizarea sectorului zootehnic, nu este de ajuns să obții producții mari; ele trebuie realizate cu cheltuieli de producție cît mai mici, într-un cuvînt la un preț de cost cît mai scăzut.

GH. ROȘU

Traducînd în viață învățămintele consfătuirii de la CONSTANȚA

Măresc numărul de animale

Colectiviștii din Luieru, raionul Reghin, Regiunea Autonomă Maghiară, se numără printre fruntașii regiunii în ceea ce privește creșterea animalelor și obținerea de producții mari. Anul trecut, de pildă, producția medie de lapte pe care ei au obținut-o pe cap de vacă furajată a fost de 1.850 litri. De asemenea, rezultate bune au fost obținute și în alte sectoare ale ramurii zootehnice. Ingrijitorul Ion Oprea, bunăoară, asigurînd scroafelor o hrănire și îngrijire bună, a obținut la două fătări cîte 16 purcei de la fiecare scroafă. Totodată, producția de lapte pe cap de oaie furajată a fost de 70 litri, iar la lînă de 2 kg. Drept urmare a acestor rezultate au crescut și veniturile bănești ale gospodăriei, și deci cele cuvenite colectiviștilor pentru zilele-muncă efectuate.

Față de rezultatele acestea, membrii gospodăriei colective din Luieru se declarau oarecum mulțumiți. Nu mult însă după consfătuirea de la Constanța, ei au făcut o analiză, ajungînd la constatarea că dezvoltarea sectorului zootehnic existent la acea dată nu este pe măsura posibilităților gospodăriei. Este drept că producțiile realizate pe cap de vacă se apropie de cele preconizate de consfătuire, dar în ceea ce privește creșterea numărului de animale, aceasta lasă de dorit. Căci, la 100 de hectare teren agricol revin abia 5,2 capete vaci, 3,2 scroafe fătătoare și 75 capete oi.

De aceea, colectiviștii din Luieru au hotărît să treacă de îndată la lichidarea rămînerii în urmă în ceea ce privește numărul de animale. Astfel, din fondurile proprii, ei au cumpărat de curînd 8 vaci de rasă Simental, au oprit pentru reproducție cele 11 juninci ce erau destinate vînzării, precum și cele 7 scroafe ce fuseseră puse la îngrășat. La sfîrșitul anului 1958 gospodăria va avea 20 de scroafe fătătoare.

Măsuri corespunzătoare au fost luate și în ceea ce privește creșterea numărului de oi. In acest scop au fost oprite 100 de mioare din anul trecut și peste 100 de mielușele din acest an, astfel că numărul oilor va crește la peste 500 de capete.

Paralel cu dezvoltarea sectorului zootehnic, colectiviștii din Luieru luptă pentru ridicarea producției pe cap de animal. La lapte de vacă, bunăoară, și-au propus a realiza o producție medie de 2.000 litri pe cap de vacă furajată, la lapte de oaie peste 75 litri, și la lînă 2,5 kg. de fiecare oaie. Știind că realizarea acestor producții sînt condiționate de buna îngrijire și hrănire a animalelor, colectiviștii din Luieru au hotărît să însilozeze în această toamnă cîte 5 tone furaje pentru fiecare vită mare și 2,5 tone pentru fiecare vită mică.

C. VASIA

Din sălile tribunalelor

Oamenii muncii se ridică cu hotărîre împotriva hoților și delapidatorilor avutului obștesc, demascîndu-i și dîndu-i pe mîna justiției populare ca să-și primească pedeapsa pe care o merită pentru fărădelegile comise. Iată cîteva cazuri culese din diferite săli de tribunale.

Iuliu Baloș, pînă nu de mult era gestionar la cantina gospodăriei agricole de stat Toporu din raionul Drăgănești-Vlașca. Susnumitul „Mînă lungă", cum mai era poreclit, obișnuia să facă falsuri de acte în scriptele cantinei. El dădea bonuri pentru primirea unor cantități de alimente de la magazia gospodăriei, pe care pînă la urmă le ticluia în așa fel încît reieșea că a luat alimente mai puține. Plusurile de alimente, hoțul le vindea la preț de speculă. Lui Baloș însă i-a mers, odată, de două ori, pînă cînd a fost prins și dat pe mîna justiției populare care l-a condamnat la 7 ani închisoare și 26.792 lei despăgubiri (valoarea furturilor comise).

★

La 4 ani închisoare și 7.200 lei despăgubiri a fost condamnat și Ion Ungureanu, fost gestionar la gospodăria agricolă de stat Giurgiu. Acesta da notă de comandă pentru ridicarea de tărîțe de la Intreprinderea „Proletarul" din Giurgiu, pe care în loc să le aducă la gospodărie pentru hrana animalelor, le vindea pe piață. Prins pe cînd își desfăcea marfa pe piața orașului Giurgiu, hoțul a fost dat „în primire" organelor în drept, care i-au dat pedeapsa ce i se cuvenea.

★

Cu multă satisfacție au primit mecanizatorii și muncitorii de la gospodăria de stat Malu, raionul Urziceni, vestea că escrocul Marcel Gabor a fost condamnat la 5 ani închisoare și 10.000 lei despăgubiri pentru furturile comise. Gabor, era tot gestionar de cantină. Și lui îi plăcea să fure din alimentele tractoriștilor, să bage în buzunarul lui banii încasați pentru costul meselor etc. Matrapazlîcurile lui însă, pînă la urmă, s-au izbit de vigilența muncitorilor și acum a intrat la apă.

★

Un alt escroc, pe nume Ion Tancu, de la gospodăria de stat „Asan Aga" din regiunea București, a fost condamnat la 6 luni închisoare, pentru că la o serbare dată în cadrul gospodăriei a fost prins vînzînd sticla de bere cu 4 lei în loc de 3,50 lei.

Tot de la această gospodărie a fost dat în judecată și apoi condamnat la 3 ani și jumătate închisoare și 10.388 lei despăgubiri, hoțul Ion Miucă, gestionar cu carburanții, care fura benzină, ulei și motorină, pe care le vindea apoi morarului din sat.

O dorinţă arzătoare a întregii omeniri:

Să fie convocată neîntîrziat Conferinţa şefilor de guverne

Evenimentele din ultimele săptămîni au arătat încă o dată şi cît se poate de limpede lumii întregi cine este prieten sincer şi devotat al păcii şi cine îşi bate joc de cele mai arzătoare năzuinţi ale omenirii. Săvîrşind agresiunea împotriva Libanului şi Iordaniei, imperialiştii americani şi englezi şi-au arătat din nou adevărata faţă de duşmani ai păcii şi libertăţii popoarelor. În aceste zile de grea primejdie pentru liniştea omenirii, Uniunea Sovietică a luat iniţiativa unei acţiuni care să pună capăt agresiunii şi să împiedice izbucnirea unui conflict mondial. După cum se ştie, la 19 iulie Uniunea Sovietică a propus convocarea imediată a unei conferinţe a şefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei, Franţei şi Indiei cu participarea secretarului general al O.N.U., în cadrul căreia să fie discutate şi stabilite măsurile pentru încetarea agresiunii Statelor Unite şi Angliei în Orientul Arab şi pentru asigurarea păcii în această regiune şi în lumea întreagă.

Cum au răspuns guvernele S.U.A. şi Angliei acestei iniţiative? Ce atitudine au luat ele? Sub presiunea puternică a opiniei publice mondiale, la 22 iulie cele două guverne au răspuns că sînt de acord ca să se convoace o conferinţă a şefilor de guverne, însă în cadrul Consiliului de Securitate. Pornind de la ideia ca nu forma întîlnirii poate avea o importanţă hotărîtoare, ci importanţ este ca această întîlnire să aibă loc cît mai repede pentru a se putea găsi cît mai devreme o soluţie justă, care să contribuie la menţinerea şi întărirea păcii, să aducă liniştea în regiunea Orientului Apropiat şi Mijlociu şi să contribuie la slăbirea încordării în relaţiile între state, Uniunea Sovietică a acceptat acest punct de vedere. Chiar a doua zi, adică la 23 iulie, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. a răspuns că guvernul sovietic acceptă considerentele în legătură cu convocarea conferinţei şefilor guvernelor în cadrul Consiliului de Securitate.

Actuala poziţie a S.U.A. şi Angliei reprezintă un pas înapoi

Pentru multă lume era acum limpede că nu mai rămîne decît ca şefii guvernelor respective să se întîlnească cît mai repede şi să încheie un acord rodnic care să ferească omenirea de urgia unui nou război. Cercurile monopoliste nu se împacă însă cu o astfel de idee. Ele sînt animate nu de dorinţa de a rezolva problemele pe cale paşnică, ci de goana de a stoarce cîştiguri cît mai mari din sudoarea popoarelor, de a-şi asigura dominaţia politică şi militară şi de a înăbuşi mişcarea de eliberare naţională. De la bun început aceste cercuri au pornit diferite manevre pentru a împiedica ţinerea conferinţei şi chiar a sabota ţinerea conferinţei. Aşa se face că îndată după ce Uniunea Sovietică s-a declarat de acord cu ţinerea conferinţei la înalt nivel în cadrul Consiliului de Securitate, S.U.A. şi Anglia au început să dea înapoi, să fie împotriva propriilor lor propuneri. În mesajele lor din 28 iulie, atît preşedintele S. U. A., Eisenhower, cît şi primul ministru al Angliei, Macmillan, au propus ca în locul examinării de către şefii de guverne ale celor cinci puteri a situaţiei din Orientul Apropiat şi Mijlociu, această problemă să fie din nou înaintată sesiunii ordinare a Consiliului de Securitate a O.N.U. Or, aşa cum a arătat experienţa ultimelor sale şedinţe, Consiliul de Securitate nu este în stare să adopte în cadrul şedinţelor sale ordinare o soluţie urgentă şi eficientă în problema curmării agresiunii armate în Orientul Apropiat şi Mijlociu. A pune problema aşa cum o pun guvernele S.U.A. şi Angliei, înseamnă a tărăgăna la nesfîrşit discutarea în mod serios şi rezolvarea unei probleme atît de grave pentru pacea omenirii. Apare deci limpede că cele două guverne urmăresc să tărăgăneze convocarea conferinţei şefilor de guverne şi nu doresc ca această conferinţă să adopte măsuri urgente în vederea rezolvării paşnice a conflictului militar din regiunea Orientului Arab.

Conferinţa celor cinci puteri — calea cea mai justă pentru soluţionarea conflictului

La 28 iulie, preşedintele Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice, N. S. Hruşciov a adresat lui D. Eisenhower, H. Macmillan şi De Gaulle noi mesaje în care atrage atenţia asupra poziţiei extrem de primejdioase pentru pacea omenirii, poziţie pe care s-au situat guvernele S.U.A. şi Angliei. În mesajele sale, şeful guvernului sovietic subliniază din nou necesitatea convocării neîntîrziate a conferinţei şefilor de guverne, cu participarea secretarului general al O.N.U.

Poziţia fermă a Uniunii Sovietice faţă de noile uneltiri ale imperialiştilor este sprijinită cu căldură de milioane de oameni din întreaga lume. Vestile care sosesc de pe întreg globul arată că de pretutindeni este răsunetul pe care l-a trezit în rîndul omenirii atitudinea clară a U.R.S.S. Poporul nostru acordă întregul său sprijin şi întreaga sa admiraţie iniţiativelor energice întreprinse de marea sa vecină şi prietenă pentru asigurarea păcii în lume şi a libertăţii popoarelor.

Deosebit de important este faptul că trei dintre cele cinci puteri ce ar urma să participe la conferinţa la nivel înalt, s-au declarat de acord cu ţinerea conferinţei. Uniunea Sovietică este, după cum se ştie iniţiatoarea acestei conferinţe. Franţa, aşa cum rezultă din schimbul de mesaje aflat în curs, sprijină conferinţa celor cinci puteri, în forma propusă de U.R.S.S. şi susţine ca ea să aibă loc într-un oraş din Europa. India s-a situat pe o poziţie asemănătoare. Numai statele agresoare, S.U.A. şi Anglia merg pe calea soluţionării în interesul menţinerii şi consolidării păcii, a conflictului militar început în Orientul Apropiat şi Mijlociu, ci îndreaptă lucrurile spre extinderea zonei conflictului militar şi pun omenirea în faţa primejdiei unei catastrofe mondiale.

Acum mai mult ca oricînd sînt necesare acţiuni rapide şi energice

Pentru nimeni nu mai e un secret faptul că manevrele şi tărăgănelile la care se dedau cercurile guvernante din S.U.A. şi Anglia crează un pericol extrem de grav pentru pacea lumii. Şi aceasta cu atît mai mult cu cît încercările de sabotare a conferinţei la nivel înalt se împletesc foarte strîns cu continuarea acţiunilor provocatoare din partea Statelor Unite ale Americii şi Marii Britanii la adresa popoarelor arabe. După ce au înfăptuit intervenţia armată în Liban şi Iordania, S.U.A. şi Anglia se pregătesc acum, împreună cu complicii lor din pactul de la Bagdad, pentru dezvoltarea mai departe a agresiunii. În Liban şi Iordania continuă concentrarea de trupe americane şi engleze. În acelaşi timp, în Turcia şi Iran se fac pregătiri făţişe pentru o agresiune împotriva Republicii Irak şi a Republicii Arabe Unite.

Ziarele de ieri au dat publicităţii declaraţia agenţiei sovietice TASS, în care sînt demascate cu vigoare adevăratele scopuri ale sesiunii de la Londra a aşa numitului pact de la Bagdad. Este ştiut că pactul de la Bagdad a fost creat din iniţiativa cercurilor agresive din S. U. A. şi Anglia cu scopul de a lovi în unitatea şi lupta pentru libertate şi independenţă a popoarelor arabe. Imperialiştii sînt acum extrem de agitaţi pentru că Irakul, una din principalele ţări participante la pactul de la Bagdad şi în care ei îşi puneau mari nădejdi, şi-a scuturat cătuşele colonialismului, a ieşit din acest pact războinic şi a păşit pe calea dezvoltării independente. Sesiunea pactului de la Bagdad care a avut loc la Londra la 28-29 iulie, n-a fost altceva decît o adunare a comploţiştilor, care pregătesc noi acte de agresiune împotriva ţărilor arabe. Acum, cînd poporul irakian şi-a luat soarta în propriile sale mîini, membrii pactului de la Bagdad ascut cuţitele pentru a lovi Republica Irak numai pentru că poporul acestei ţări nu mai vrea să suporte jugul robiei coloniale.

În declaraţia agenţiei TASS se subliniază cît se poate de clar că dacă împotriva poporului irakian care-şi apără cauza sa justă va fi săvîrşită agresiunea care se pregăteşte de membrii pactului de la Bagdad, alte popoare iubitoare de pace vor veni în ajutorul victimei agresiunii. Este un avertisment de care imperialiştii trebuie să ţină seama.

Popoarele privesc cu vigilenţă ascuţită manevrele cercurilor imperialiste îndreptate împotriva păcii mondiale. Ele cer cu tot mai multă hotărîre conducătorilor S.U.A. şi Angliei să părăsească tactica tergiversărilor şi denaturărilor conferinţei la nivel înalt şi să adopte o atitudine înţeleaptă. În aceste momente este nevoie mai mult ca oricînd de acţiuni rapide şi energice care să asigure retragerea imediată a trupelor străine din Liban şi Iordania şi să facă imposibilă extinderea conflictului armat din Orientul apropiat şi mijlociu.

PRINTRE ŢARANII DIN PERUGGIA

Peruggia este centrul unei mari şi importante regiuni agricole a Italiei. Datele statistice arată că 70 la sută din populaţia acestei provincii se îndeletniceşte cu agricultura. Aici se cultivă grîu, tutun, sfeclă de zahăr. Pămîntul este stăpînit în cea mai mare parte de marii proprietari agricoli.

Principala formă de folosire a pămîntului în Peruggia este lucratul în dijmă. Pămîntul care aparţine moşierului se împarte în cîteva loturi, numite aici „colonii". După închirierea unei învoieli, fiecare lot este dat în folosinţa unei familii de dijmaş.

Dijmaşul munceşte, face unele investiţii de bani şi dacă îi stă în putere, cumpără şi ceva unelte agricole — un plug, o semănătoare, o secerătoare, cum şi îngrăşăminte. Pentru aceasta el primeşte 53 la sută din venitul realizat din vînzarea producţiei.

Moşierul, care nu face nimic şi suportă numai o parte din cheltuielile necesitate de lucratul pămîntului, primeşte 47 la sută din venit.

Cîştigul unui moşier care dă în dijmă 15—20 de loturi se ridică la sume uriaşe. Cît despre veniturile dijmaşilor, ele abia le ajung acestora să-şi ducă zilele de azi pe mîine.

DE VORBA CU PIETRO ROSSI

„De-o parte şi de alta a şoselei, care şerpuieşte printre coline, se întind vii şi crînguri de măslini. În apropierea iazurilor se văd plantaţii de tutun şi lanuri de porumb. Grîul a fost secerat, dar a rămas pe cîmp. 12.000 de dijmaşi sînt în grevă, luptînd pentru drepturile lor...

Maşina noastră coteşte din şosea pe un drum de ţară. O cotitură, încă una şi iată-ne în curtea unei gospodării ţărăneşti. O casă veche de piatră. În catul de sus — două odăi. Jos — hambarul de grîne şi grajdul pentru vite. Pietro Rossi, stăpînul casei, ne iese în întîmpinare cu toată familia lui. Intrăm în vorbă.

— Sîntem cu toţii doisprezece oameni, din care lucrează opt, ne spune Rossi. Sîntem dijmaşi şi lucrăm pe pămîntul moşierului Cesarini. De fiecare membru al familiei noastre revine un cîştig zilnic de 240 lire, atît cît costă... un pachet de ţigări.

Pietro Rossi ne vorbeşte apoi despre problemele care-i preocupă cel mai mult pe dijmaşi în momentul de faţă.

— Principalul este reforma agrară, subliniază el. Pămîntul trebuie să aparţină acelora care-l muncesc. Apoi vine mecanizarea. Moşierii nu sînt împotriva mecanizării, dar ei nu vor să facă în direcţia aceasta nici un fel de cheltuieli. Noi însă n-avem bani să cumpărăm maşini, căci costă scump. De aceea, sîntem nevoiţi să închiriem maşini de la moşier şi treaba asta ne vine iarăşi peste mînă. Să zicem că eu iau un tractor de la moşier. Ştiţi cît trebuie să plătesc chirie? Între 14—18.000 lire pentru fiecare hectar de pămînt lucrat, în vreme ce lucrarea costă cel mult 6—6.500 lire...

Din pricina condiţiilor grele de muncă şi de trai, mulţi dijmaşi se văd nevoiţi să plece la oraş, în căutare de lucru. Bineînţeles dacă pot găsi de lucru, ceea ce este foarte, foarte greu, ştiut fiind că în Italia sînt peste două milioane de şomeri.

Una din principalele probleme care-i frămîntă acum pe dijmaşi este aceea a „pieţii comune europene".

— Stăpînirea încearcă să ne distrugă, ne spune Rossi. Acum s-a stabilit la grîu un aşa zis „preţ politic", de 6.800 lire pentru 100 kg., deşi costul producţiei este mult mai mare. Ca să reziste la concurenţa de pe piaţa europeană, moşierii vor să stabilească un preţ de 4.500 lire, ceea ce înseamnă să ne ruineze cu desăvîrşire.

★

Aşa trăiesc dijmaşii din provincia Peruggia. Ziua lor de lucru începe la 4 dimineaţa şi se sfîrşeşte la 11 noaptea. În Italia şi în speţă în Peruggia, lucratul pămîntului în dijmă nu poate asigura oamenilor muncii de pe ogoare condiţii de trai cît de cît acceptabile.

În satele Italiei se duce de aceea acum o luptă înverşunată. Grînele zac netreierate pe cîmp. Ţăranii dijmaşi şi muncitorii agricoli nu mai contenesc cu grevele. Masele largi de ţărani şi muncitori agricoli din Italia cer o reformă agrară şi nu o „piaţă comună". Pentru această luptă cu îndîrjire comuniştii italieni, care se bucură de încrederea tuturor oamenilor muncii.

V. ERMAKOV

(Din „Pravda" Text prescurtat)

SPORT

Aspecte de la faza regională a Spartachiadei de vară a tineretului

Nu de mult, arătam într-un reportaj, că printre disciplinele sportive din programul spartachiadei, care a stîrnit un deosebit interes în rîndurile tineretului din mediul sătesc, se numără şi trînta. Şi iată, că zilele trecute, am avut prilejul, asistînd la concursurile din cadrul fazei regionale ce s-a desfăşurat la Călăraşi, să ne convingem din nou, cît de mult este îndrăgit acest sport la sate. Pentru a putea participa la această reuniune sportivă, unde urmau să fie decişi campionii regionali, numeroşi tineri tractorişti sau ţărani muncitori din diferite comune, au călătorit cu trenul cîte 20 şi 24 de ore şi apoi, fără să ţină cont de oboseală, au intrat imediat în luptă, furnizînd întreceri disputate cu multă dîrzenie. Aceştia, au entuziasmat pur şi simplu asistenţa din sala de festivităţi a şcolii medii mixte nr. 1 din Călăraşi, unde s-a ţinut concursul.

De pildă, tînărul tractorist Ion Tuican din Vidra, care a debutat cu ocazia spartachiadei, a reuşit să-şi întreacă toţi adversarii la categoria 68 kg, cucerind astfel titlul de campion regional. Sau, tînărul Traian Peţcana, de 18 ani, care lucrează în întovărăşirea agricolă „Porumbelul păcii" din comuna Peretu, raionul Roşiori, a demonstrat că posedă reale calităţi pentru această frumoasă disciplină sportivă. El a ajuns pînă în finală, unde cu mai multă experienţă putea să ocupe chiar primul loc. În tot cazul, meritul său este deosebit şi comisia de organizare a spartachiadei l-a răsplătit cu o cupă, pentru cea mai frumoasă comportare la concursurile de trîntă. Şi iată acum, care sînt fericiţii cîştigători la cele şase categorii prevăzute în regulamentul spartachiadei: Ion Dumitru, Păun Iulian — Eleftere, Ion Tuican (toţi din Vidra), Paul Manolescu, Vasile Nicolae şi Constantin Căpraru (Călăraşi).

O altă disciplină sportivă care s-a bucurat de o participare numeroasă şi de o bună organizare, a fost tirul. La acest concurs au luat parte 76 de concurenţi din toate raioanele regiunii Bucureşti, reuşind să realizeze rezultate mulţumitoare. La fete, pe primele trei locuri, s-au clasat în ordine: Voica Ursu (Videle) 83 puncte, Irina Ilitchi (Alexandria) 78 puncte, şi Victoria Zamfir (Giurgiu) 72 puncte, iar la băieţi: Ion Şerban (Călăraşi) 87 puncte, Alexandru Horişco (Roşiori) 84 puncte şi Gh. Dona (Urziceni) 84 puncte.

Tot la Călăraşi, s-a desfăşurat şi concursul de oină, la care au participat echipele Avîntul — Băduleasa (T. Măgurele), G.A.S. Curcani — Olteniţa, Victoria — Beiu (Drăgăneşti) şi G.A.S. Drum Nou — Radu Negru (Călăraşi), cîştigătoarele fazelor de zone de la Răcari, Slobozia, Roşiori şi Giurgiu.

Pînă la urmă primul loc a fost ocupat de „Avîntul" Băduleasa, care este formată în mare majoritate din ţărani muncitori. Reuşind să termine turneul fără nici o înfrîngere, echipa s-a calificat astfel, pentru — faza de zonă, interregiuni, — care se va desfăşura duminică 3 august, la Bucureşti, cu participarea reprezentantelor regiunilor Constanţa, Ploeşti şi Galaţi.

M. LERESCU

Prin MUZEUL AGRICULTURII din R. P. UNGARĂ

de SANDOR ILLÉS

Cu 52 de ani în urmă, în fostul castel Vajdahunyad din Budapesta a fost inaugurat Muzeul Agriculturii, una din cele mai vechi instituţii de acest fel din lume. În prezent, muzeul oglindeşte nu numai trecutul, ci mai ales tehnica agricolă ultramodernă. Se poate spune deci că este una din cele mai mari şcoli din ţară; numai în anul trecut el a fost vizitat de peste 320.000 de persoane.

Atunci cînd a fost inaugurat — pe la începutul secolului — se putea vedea aici un viţel cu două capete şi alte curiozităţi. Astăzi, principala sarcină a muzeului este aceea de a învăţa pe vizitatori. Trecutul, vechiul, nu figurează decît în măsura necesară pentru a înţelege mai uşor evoluţia agriculturii. Cea mai mare parte a muzeului este destinată cunoaşterii şi popularizării metodelor moderne de cultură a plantelor şi creşterii animalelor.

Muzeul Agriculturii din R. P. Ungară

FAIMA MONDIALĂ A UNOR VACI

În mijlocul unei săli, alături de mulajul berbecului unguresc de Hortobagy, cu coarnele încovoiate, se află statuia unei vaci celebre, lucrată de sculptorul animalier ungur György Vastagh. Ea s-a numit „Damo" şi a fost cea mai vestită vacă producătoare de lapte din lume; într-o singură perioadă de lactaţie a dat 19.166 litri de lapte, adică peste 70 litri pe zi.

Alături de ea, se află statuia unei alte vaci renumite „Ruca" cu o producţie de 16.000 litri lapte. În sfîrşit, vaca „Augusta" a rămas vestită prin procentul extraordinar de grăsime din lapte — peste şase la sută. Aceasta înseamnă că dintr-un litru de lapte al „Augustei" se obţinea 100 grame de unt.

Un ţăran mai vîrstnic priveşte statuile, apoi citeşte inscripţiile şi explicaţiile. Îşi ia apoi notiţe, textele conţinînd date şi indicaţii foarte necesare oricărui crescător de vite.

Numeroşi vizitatori se opresc în sala de cinematograf a muzeului pentru a viziona diferite filme agricole. O sală specială este rezervată conferinţelor pe diferite teme: creşterea vitelor, apicultura, îngrijirea pomilor fructiferi etc. Subiectele se schimbă în fiecare zi, programul fiind împărţit de la intrare.

ORIGINEA CELEBRULUI NONIUS

Caii ungureşti se bucură de un renume mondial. Rasa Nonius îndeosebi este foarte apreciată. Puţini oameni ştiu însă cum a fost aclimatizată această rasă în Ungaria. Strămoşul ei a fost un armăsar de Bretania, capturat de husarii unguri în timpul războaielor napleoniene. El a fost adus în Ungaria şi trimis la herghelia din Mezőhegyes. În anul 1900, la Expoziţia universală din Paris, unul din urmaşii armăsarului a obţinut premiul întîi la concursurile hipice.

Muzeul păstrează scheletul pur-sîngelui „Kincsem" (Comoara mea) celebru în analele hipice datorită faptului că în cele cincizeci şi patru de alergări la care a participat a ieşit totdeauna primul.

În această sală consacrată reprezentanţilor rasei cabaline se află şi interesante tablouri care evocă istoria calului. În urmă cu cîteva zeci de milioane de ani, de pildă, strămoşul calului nu era mai mare decît un cîine.

ALŢI STRĂMOŞI ŞI ALTE CURIOZITĂŢI

Muzeul prezintă evoluţia istorică a diferitelor specii de animale, din timpurile preistorice şi pînă azi. La păsări, de pildă, se pot vedea între altele strămoşii raţelor şi gîştelor. Cum a devenit iepurele domestic? Cum a fost domesticit porcul? Muzeul răspunde prin planşe, machete etc., la mii şi mii de asemenea întrebări.

Într-o sală, un arbore se înalţă mîndru. Alături de el, scaune, taburete şi mii de obiecte. Aflăm astfel că lemnul are nu mai puţin de 4500 întrebuinţări diferite. Este prezentat de asemenea, un stejar în vîrstă de 280 ani, devenit de acum gelatinos, al cărui trunchi are un diametru de 180 centimetri.

Şi pentru că vorbim de strămoşi, se cuvine să pomenim pe cel al mulgătorului mecanic. Este vorba de o pompă veche de 100 de ani, realizare a unui inventator necunoscut. Ea seamănă în chip uimitor cu modernul aparat de muls electric. De altminteri, ambele aparate se găsesc aşezate alături sub un clopot de sticlă.

Colaboratorii Muzeului strîng acum materialele necesare pentru alcătuirea unei istorii a agriculturii ungare, ale cărei rezultate sînt cunoscute pretutindeni în lume.

(Traducere din „REVUE HONGROISE")

U. M. A. S.

(Urmare din pag. 1-a)

calitative „U.M.A.S." este de acum o firmă care impune, este marca fabricii care a primit de 8 ori consecutiv drapelul de întreprindere fruntaşă. Uzina care din 1950 pînă în prezent, a trimis pe ogoarele ţării zeci de mii de maşini agricole.

De la cine să aflu cîte ceva mai de seamă, despre istoricul acestor ani plini de rodnicie, dacă nu de la unul din vechii muncitori ai uzinei? Iată-mă, aşadar căutîndu-l din nou pe tov. Mihuţ Gheorghe maistru la montaj. Îl găsesc în faţa unei schiţe, într-o încăpere plină de muncitori. După ce dă indicaţiile necesare unor şefi de echipă, tov. Mihuţ găseşte cîteva minute libere şi pentru mine. Vorbim tocmai despre sprijinul pe care „Semănătoarea" l-a dat şi îl dă oamenilor muncii de pe ogoare.

„Una din întreprinderile din care a luat naştere uzina noastră, îmi spune tov. Mihuţ, — ştiţi că a fost „Fichet". Ce fabricam acolo? Pentru ce trudeam noi în barăci de lemn, unde iarna pătrundea zăpada? Fabricam case de bani pentru bancheri şi moşieri. Ce fabricăm azi, aci în hale uriaşe, luminoase şi curate? Maşini agricole cu care să ajutăm la strînsul pîinii celor ce muncesc".

Şi din cuvintele maistrului se înfiripă încet, ca într-un film emoţionant, imagini de neuitat: încărcarea în vagoane a primelor semănători de cereale cu 24 de rînduri, montarea în serie a secerătorilor-legători, livrarea cositorilor mecanice şi secerătorilor simple cu tracţiune animală. Apoi, imaginile filmului cresc, se amplifică: anul 1956: primul lot experimental de combine pentru recoltat cereale; 1957: combine perfecţionate; 1958: cele 3.000 de combine argintii se revarsă în lanuri.

Îl ascult pe meşterul Mihuţ şi în minte îmi revine deodată chipul uimit al ţăranului muncitor Oprea Nicolae din satul Plopşoru, care într-o zi din luna iulie, privea cu nesaţ cum o combină a gospodăriei de stat Jegălia înainta în lanuri. Omul nu pricepea cum în acelaşi minut, maşina secera spicele, le transporta automat la tobă unde boabele erau separate de paie, triorate şi aduse la gura sacului. Uimirea însă i se prefăcuse în bucurie „Ehei, — mi-a zis — la anul, la ălălalt, şi la noi, la colectivă, or să vină combine de astea".

Încrederea lui Oprea Nicolae din Plopşoru era acum parcă completată de cele ce-mi spunea meşterul Mihuţ:

„Să ştiţi că noi nu ne mulţumim deloc cu ce am înfăptuit. Ne căznim să facem o combină şi mai bună. Pentru aceasta, cerem sfaturi, în primul rînd celor care lucrează cu maşinile. Dar despre aceasta să vă spună maistrul Zota, care ţine legătura cu terenul.

★

Prin ferestrele largi se revarsă de afară trîmbe de lumină. În cameră intră şi ies muncitori veniţi cu diferite treburi. Sună telefoanele. O funcţionară notează cu grijă într-un registru convorbirile cu unii din cei 40 ingineri şi tehnicieni ai uzinei trimişi în vara aceasta, în gospodăriile de stat din regiunile Craiova, Bucureşti, Constanţa, Galaţi, Bacău, Iaşi şi Suceava, şi constituiţi în echipe fixe şi mobile. Ce fac acolo trimişii uzinei? Urmăresc cum lucrează combinele; îi ajută pe combineri să înlăture defecţiunile care se mai ivesc, din cauze diferite; şi, mai ales, înregistrează sugestiile mecanizatorilor pentru îmbunătăţirea calitativă a maşinilor. Un combiner ar dori ca spetezele rabatorului să fie construite dintr-un lemn mai tare; altul propune ca lagărele de la axul oscilant să fie turnate dintr-un aliaj mai durabil...

Cînd se vor înapoia la Bucureşti, după campania de recoltare, inginerii şi tehnicienii vor aduce toată această preţioasă documentaţie la cabinetul tehnic; specialiştii vor lua în cercetare toate propunerile. Dar ei nu notează numai propuneri, ci fac şi constatări cu privire la funcţionarea combinelor. Unii trimit uzinei scrisori. De pe acum s-a şi format un dosar voluminos. Îmi arunc privirile pe cîteva pagini:

„Este o mîndrie şi totodată o mare mulţumire pentru noi, — spune într-un raport de activitate proiectantul Botoşeanu Cornel, care se află la gospodăria de stat Popricani-Iaşi, — să auzi din gura combinerilor şi inginerilor, numai cuvinte de laudă la adresa constructorilor noştri. N-au fost înregistrate nici un fel de defecţiuni. Maşinile noastre îi ajută pe muncitori să strîngă grînele într-un timp cît se poate de scurt".

Din registre şi convorbiri telefonice cu cei 40 de ingineri şi tehnicieni ai uzinei, am aflat că pentru buna funcţionare a combinelor, gospodăriile de stat au adresat mai fiecăruia dintre ei, scrisori de mulţumire.

S-au mai ivit, ce-i drept şi în acest an, în unele regiuni, cîteva defecţiuni la maşini. Dar se poate spune că aceste defecţiuni au fost minime: Uzinele „Semănătoarea" n-au primit de la începutul campaniei de recoltare decît 50 de cereri, pentru diferite piese de schimb cum sînt: cardane, scuturători etc.

★

Cînd am plecat de la uzină, trecuse de mult de prînz. Cîteva tractoare UTOS-27 remorcaseră combine ce fuseseră recepţionate, chiar în acel timp şi le urneau spre rampa de încărcare. Pe fiecare dintre ele se putea citi binecunoscuta inscripţie „U.M.A.S.".

După amiază, călătorii care vor pleca cu trenurile spre Craiova, spre Constanţa sau spre Iaşi, vor putea vedea combinele în garniturile de mărfuri, sclipind vesele în soare.

Şi se vor gîndi desigur, şi la vrednicia şi entuziasmul celor care le construiesc.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".